

नेपाल-चीन महिला सहकार्यको ऐतिहासिक सम्मेलन

काठमाण्डु । जनवादी गणतन्त्र चीनको सिजाङ (तिब्बत) प्रान्तको परराष्ट्र मामिला कार्यालयको निमन्त्रणामा आयोजित महिला सम्मेलनमा नेपाल-चीन महिला सहकार्य गर्ने विषयमा छलफल भएको छ ।

यही मङ्सिर ८ गतेदेखि १२ गतेसम्म सिजाङ स्वायत्त क्षेत्रको ल्हासा सहरमा भएको उक्त सम्मेलनमा महिला अधिकार, कानुन र तिब्बती उपचार पद्धतिका साथै महिला उद्यमशीलता, पर्यटन, जडीबुटी र हस्तकलाको विकासमा दुवै देशबीच सहकार्यका सम्बन्धमा छलफल भएको छ । सम्मेलनमा आदिवासी जनजाति आयोगकी सदस्य रीना रानाले नेपाली महिला प्रतिनिधिमण्डलको नेतृत्व गर्नुभएको थियो । नेपाल-चीन कूटनीतिक सम्बन्धको ७० वर्षे यात्रामा दुवै देशका महिलाबीचको यो पहिलो औपचारिक महिला सम्मेलन भएको थियो । सम्मेलनले दुई देशबीचको मैत्रीपूर्ण सहकार्य अझ सुदृढ गर्दै महिला विकासका नयाँ मार्गहरू पहिचान गरेको आयोगका सदस्य रानाको भनाइ छ ।

समावेशी नेपाली प्रतिनिधिमण्डलमा महिला उद्यमी महासङ्घ नेपालकी अध्यक्ष शोभा ज्ञवाली, उपाध्यक्ष सुनिता वैद्य श्रेष्ठ, राष्ट्रिय समाचार समिति (रासस) का पत्रकार कालिका खड्का, उद्योग परिसङ्घ युवा उद्यमी मञ्चकी उपाध्यक्ष निदा डोन मल्ल, नेपाल 'ल' क्याम्पसका सहायक प्राध्यापक डा विष्णु बस्न्याल, नेपालस्थित चिनियाँ दूतावासका युवा सदस्यहरू सदस्य कुन्दन शर्मा (मेकालिनकल इञ्जिनियर) र श्रीया गिरी (मानसिक स्वास्थ्य विद्), जेनजी पुस्ताकी प्रतिनिधि ओजस्वी भट्टराई र आयोगका सदस्य रानाकी भदौरगी प्रतिका घले गुरुङ सहभागिता रहेको थियो ।

“यो सम्मेलन नेपाल-चीनका महिलाबीचको संवाद मात्र होइन, दुई देशका महिलाका बहुआयामिक

क्षेत्रमा सहकार्यको नयाँ सुरुवात भएको छ”, आयोगका सदस्य रानाले भन्नुभयो, “यसलाई निरन्तरता दिन सकियो भने दुवै देशका महिला र युवाको भविष्य उज्यालो हुनेछ ।” नेपाली प्रतिनिधिमण्डलले तिब्बती उपचार पद्धतिको अवलोकनका क्रममा सहभागीहरूको स्वास्थ्य परीक्षणसमेत गरिएका थिए । आयोगकी सदस्य रानाले स्वास्थ्य परीक्षणपछि भन्नुभयो, “तिब्बती उपचार पद्धति सस्तो, सरल र नेपाली आदिवासी उपचार विधिसँग अत्यन्त मिल्दोजुल्दो रहेछ, नेपालमै यसका तालिम उपलब्ध गराउने सम्भावना सकारात्मक रूपमा व्यक्त गरिएको छ, जुन असाध्यै राम्रो हो ।”

महिला अधिकारबाट आर्थिक विकाससम्म कार्यक्रममा नेपाल र

चीनका महिलाबीच-महिला अधिकारका कानुनी विकास, सरकारी सेवा प्रगतिमा महिलाको अवस्था, स्वास्थ्य, शिक्षा र उद्यमशीलताबारे विस्तृत रूपमा छलफल भएको थियो । महिलाको आर्थिक उत्पादन, सामाजिक पहुँच र नेतृत्व विकासका क्षेत्रमा दुवै देशका प्रतिनिधिबीच अनुभव र विचार साटासाट गरिएको थियो ।

सम्मेलनमा सिजेङ प्रान्तका वैदेशिक मामिला कार्यालयका उपमहानिर्देशक ओयाङ फिङबुले सम्मेलनलाई नेपाल-चीन मित्रताको ७० वर्षमा महिलामार्फत सुरु भएको पहिलो औपचारिक सहकार्य भएकप्रति खुसी व्यक्त गर्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “दुवै देशका महिलाबीचको संवादले कूटनीतिक सम्बन्धमा नयाँ जीवन

र ऊर्जा थप्नेछ भन्ने विश्वास लागेको छ ।”

सम्मेलनको उद्देश्य नेपाल-चीन मैत्रीपूर्ण सहकार्यलाई मजबुत बनाउने, महिलाको क्षेत्रमा गुणस्तरीय विकास अभिवृद्धि गर्न सहयोग पुर्‍याउने, कानुन, मानवअधिकार, स्वास्थ्य, शिक्षा, पर्यटन, जडीबुटी, हस्तकला क्षेत्रमा सहकार्यका साथै नयाँ सम्भावना पहिचान गर्ने रहेको उहाँको भनाइ थियो ।प्रतिनिधिमण्डलले तिब्बती उपचार पद्धतिमा प्रयोग हुने प्राकृतिक जडीबुटी, आदिवासी ज्ञान र उपचार विधि नजिकबाट अध्ययन गर्नुभएको थियो । उद्यमशीलता, पर्यटन र जडीबुटीमा सहकार्यका नयाँ ढोका सफल भएको भन्दै महिला उद्यमी महासङ्घकी अध्यक्ष शोभा ज्ञवाली भ्रमण अत्यन्त

सफल र फलदायी रहेको भनाइ व्यक्त गर्नुभयो ।

“सम्मेलनमा उद्यमशीलता क्षेत्रका अवसर, चुनौती र भविष्यका सम्भावनाबारे गहन छलफल भयो”, उहाँले भन्नुभयो, “नेपाली उद्यमीलाई निःशुल्क सीप विकास तालिम र उद्यमशीलता अभिवृद्धि कार्यक्रम उपलब्ध गराउने सम्बन्धमा सकारात्मक प्रतिबद्धता प्राप्त भयो ।”पर्यटन, जडीबुटी, कृषि तथा हस्तकला प्रवर्द्धनका क्षेत्रमा दुवै पक्षबीच दिगो सहकार्यका बुँदाहरूमा विस्तृत विचार-विमर्श हुनु आफैमा महत्वपूर्ण भएको उल्लेख गर्दै उहाँले तिब्बती उपचार पद्धति नेपालका मुस्ताङ, मनाङ, हुम्ला, डोल्पा जस्ता उतरी भूभागमा उपयोगी हुन सक्ने उहाँको विश्लेषण छ ।

युवा उद्यमी, पत्रकार, कानुन व्यवसायी तथा मेकानिकल इञ्जिनियरहरूको सहभागिताले सम्मेलनलाई नयाँ पुस्ताको दृष्टिकोणले समृद्ध बनाउँदै चिनियाँ पक्षले नेपालका युवालाई सीप विकास, शिक्षा र प्रविधिमैत्री परियोजनामा सहयोग गर्ने विश्वास दिलाएको छ । सिजाङ प्रान्तले महिलाका निःशुल्क शिक्षा, सुरक्षित आवासगृह, महिला-केन्द्रित परियोजन सञ्चालन गरेको छ ।

नेपालीले बनाएका हस्तकला सामग्री चीनमा लोकप्रिय हुँदै गएको देखिनुले दुवै देशबीच सांस्कृतिक र आर्थिक सहकार्यक्षेत्र अझ व्यापक बन्ने सङ्केत दिएको नेपाली प्रतिनिधिमण्डलको अनुभव छ । सहकार्यको यात्रा निरन्तर भएमा सम्मेलन उपलब्धिमूलक, अर्थपूर्ण र भविष्य-सुखी रहेको सहभागीहरूको ठम्याइ छ । दुवै देशका महिलाबीच स्थापित भएको सम्बन्धले कूटनीतिक सम्बन्ध, महिला नेतृत्व, स्वास्थ्य, उद्यमशीलता, पर्यटन, कृषि तथा जडीबुटी उद्योग सबै क्षेत्रमा नयाँ सम्भावना खोलेको नेपाली भ्रमण टोलीको अनुभव छ ।रासस

समावेशी विकास तथा शासन व्यवस्थाको रूपान्तरणलाई अघि बढाउने प्रधानमन्त्रीको प्रतिबद्धता

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले दिगो विकासका लक्ष्य प्राप्तिको लागि अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अपनत्व र नेतृत्वसहितको ऐक्यबद्धतालाई प्राथमिकतामा राखी अपाङ्गता समावेशी विकास तथा शासन व्यवस्थाको रूपान्तरणलाई अघि बढाउने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभएको छ ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अन्तरराष्ट्रिय दिवसका अवसरमा बुधबार जारी गर्नुभएको शुभकामना सन्देशमा उहाँले उक्त प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभएको हो । सन्देशमा प्रधानमन्त्रीले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, सहभागिता, सामाजिक सुरक्षा एवं पुनः स्थापनामा सहज पहुँचका लागि सरकार क्रियाशील रहेको बताउनुभएको छ ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको आर्थिक-सामाजिक अवस्था एवं अपाङ्गताको गाम्भीर्यका आधारमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई सेवा सुविधामा प्राथमिकता दिई अपाङ्गता भएका सबैलाई सम्मानजनक र समतामूलक जीवनयापनको वातावरण निर्माण गर्ने राज्यको नीति रहेको प्रधानमन्त्रीले सन्देशमा स्पष्ट गर्नुभएको छ ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकारसम्बन्धी अन्तरराष्ट्रिय सन्धि, महासन्धि, विद्यमान कानुनहरूले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको आर्थिक, सामाजिक, सांस्कृतिक र राजनैतिक अधिकारलाई अधिकतम रूपमा सम्बोधन गरेका उहाँले बताउनुभएको छ । बुधबारको यस दिवसले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको क्षेत्रमा कार्यरत सरकारी तथा गैरसरकारी संस्था, सम्बन्धित सबै सरोकार भएकाहरूलाई अपाङ्गता भएका व्यक्ति एवं तिनका अभिभावकको हक, हित, अधिकार, संरक्षण र सुविधाको क्षेत्रमा अझ धेरै कार्य गर्ने प्रेरणा र ऊर्जा मिलोस् भन्ने कामना गर्नुभएको छ ।रासस

एकै दिन देशभर १७ स्थानमा आगलागीका घटना

काठमाण्डु । राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणमा यही मङ्सिर १५ गते बिहानदेखि १६ गते बिहानसम्म देशभर २० वटा विपद्मा घटनाका जानकारी प्राप्त भए ।

प्राधिकरणका प्राप्त भएका विवरणमध्ये १७ वटा आगलागीका मात्रै घटना थिए । बाँकी रहेका तीन वटा घटनामा मुस्ताङमा लेक लागेको, महोत्तरीमा सर्पदंश र पर्सामा जनावर आक्रमणको रहेका थिए । पर्साको पर्सागढी नगरपालिका ३ भुलिटार बस्ने ५५ बर्षिया एक महिला जंगलमा घास काट्न जाँने क्रममा बाघले आक्रमण गरी घाइते हुनुभएको थियो ।

प्राधिकरणका अनुसार आगलागीका कारण रु ८२ लाख ९१ हजार बराबरको क्षति भएको छ । सिरहामा तीन, भोजपुरमा दुई, पाँचथर, मोरङ, उदयपुर, सप्तरी, रौतहट, बारा, पर्सा, ललितपुर,कास्की, कपिलवस्तु, गुल्मी, बाँकेमा आगलागीका घटना भएका थिए । अधिकांश आगलागीका घटना असावधानीका कारण भएको देखिन्छ ।

गाइगोठमा खोले पकाउँदा, सुँगुरलाई चारो तताउँदा, म्यास चुल्हो बालेर आगो ताप्दा, विद्युत्को तार सट्टै हुँदा, विद्युत् सट्टै भई आगलागी भएको पाइएको छ ।रासस

नयाँ व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि राष्ट्र बैंकको सर्कुलर

काठमाण्डु । नेपाल राष्ट्र बैंकले चालु आर्थिक वर्षको मौद्रिक नीतिको पहिलो त्रैमासिक समीक्षामार्फत गरिएका नयाँ व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि बैंक तथा वित्तीय संस्थालाई सर्कुलर गरेको छ । केन्द्रीय बैंकले मौद्रिक नीतिको समिक्षा गर्दै केही थप व्यवस्था तथा संशोधन गरेको थियो ।

बाढीपहिरोबाट प्रभावित इलामलगायतका जिल्लाका उद्यम व्यवसायका लागि प्रवाहित कर्जालाई ऋणीको अनुरोधमा कर्जाको पुनर्संरचा गर्न सकिने व्यवस्था गरेको छ । बैंक तथा वित्तीय संस्थाले

संस्थाले अधिकविकर्षलगायतका प्रयोजनक नखुलेका व्यक्तिगत कर्जा रु एक करोडसम्म प्रवाह गर्न सक्नेछन् । तोकिएको सीमा नाघी कर्जा प्रवाह गरेमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाले उक्त सीमा नाघेजति रकममा शतप्रतिशत कर्जा नोकसानी व्यवस्था कायम गर्नुपर्ने प्रबन्ध गरिएको केन्द्रीय बैंकले जनाएको छ । त्यस्तै, इजाजतप्राप्त संस्थाहरूलाई प्रचलित ऐनमा भएको व्यवस्था बमोजिम उपलब्ध गराइने कर्जाको व्याजदर पाँच दशमलव ७५ प्रतिशत कायम गरिएको छ । यसअघि त्यस्तो व्याजदर छ प्रतिशत थियो ।

केन्द्रीय बैंकले 'घ' वर्गका वित्तीय संस्थालाई पनि कर्जाको पुनरतालिनीकरण एवम् पुनर्संरचनाका सम्बन्धमा केही नयाँ व्यवस्था गरेको छ । विपन्न तथा न्यून आय भएका समूहमा आवद्ध भएका वा नभएका व्यक्तिलाई स्वीकारयोग्य धितो लिई कृषि, लघु उद्यम वा व्यवसाय सञ्चालन गर्न प्रयोजन खुलाई प्रतिव्यक्ति रु १५ लाख बराबरको लघुकर्जा उपलब्ध गराउन सकिने व्यवस्था गरिएको छ ।रासस

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले भ्रष्टाचार विरुद्धको कारबाही नरोकिने बताउनुभएको छ । जेनजी आन्दोलनको मर्मअनुसार सरकारले काम गरिरहेको र निर्वाचनको तयारीसँगै भ्रष्टाचार विरुद्धको कारबाही सँगसँगै अघि बढिरहेको उहाँले स्पष्ट पार्नुभयो ।

नवगठित प्रगतिशील लोकतान्त्रिक पार्टीका अध्यक्ष सुदन किराती नेतृत्वको प्रतिनिधिमण्डलसँगको बुधबार सिंहदरबारमा भएको भेटका क्रममा प्रधानमन्त्री कार्कीले भन्नुभयो, “हामी काम गर्न नै आएको हो । जे सकेको गरिरहेका छौँ । युवाले बलिदानी दिएर गरेको विद्रोहको मर्मअनुरूप जसरी पनि हामीले काम गर्नु छ । यो वा यो बहाना गरेर पन्छिने छुट छैन, हामी रोकिँदैनौँ ।”

निर्वाचनको तयारी र सुशासनको जग बसाल्ने काम सँगसँगै गरिरहेको उहाँले बताउनुभयो । भ्रष्टाचारका विषयमा छानबिन गर्न राज्यका स्थापित संरचना नै धेरै

रहेको अवस्थामा थप अर्को आयोग नबनाइएको उहाँले प्रस्ट पार्नुभयो । प्रधानमन्त्री कार्कीले भन्नुभयो, “हामी कहाँ अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग छ, सम्पति शुद्धीकरण अनुसन्धान विभाग छ । केन्द्रीय अनुधान ब्युरो छ, विगतमा ती निकायलाई प्रभावकारी रूपमा काम गर्न नदिइएको हुन सक्छ । दलीय प्रभाव परेको हुन सक्छ, हामी कुनै प्रकारको दबाब दिँदैनौँ । ती निकायले पूर्ण स्वतन्त्रताका साथ काम गरून्, प्रभावकारी ढङ्गले चल्न सक्नुन, समानान्तर रूपमा धेरै संरचना बनाएर मात्र

परिवर्तन संस्थागत गर्नुपर्ने धारणासमेत राख्नुभएको उहाँको सचिवालयले जनाएको छ । प्रधानमन्त्री कार्कीले भन्नुभएको छ, “यहाँ किसानका नाममा राजनीति भयो । किसानले मल पाउँदैनन् तर किसानको नेता देश-विदेश घुमिरहेको हुन्छ, मन्त्री-सांसद बस्निरहेको हुन्छ, कार्यकर्ता अधिपछि लगाइरहेको हुन्छ । सहूलतको मल, बीउ, ऋणसमेत उसैले एकलौटी गरिरहेको हुन्छ, अरु व्यवसाय गम्हेरूका नाममा राजनीति भयो, आफ्नो पेसा-व्यवसाय गर्न छोडेर नेतागिरी गर्दै हिँड्ने प्रवृत्ति नै बनेको रहेछ । भ्रष्टाचारको जड यहाँ छ, यस्तो वातावरणमा कसरी देशले उन्नति गर्छ ?”

नेता किरातीसहित अन्य सदस्यले जेनजीका आवाज सम्बोधन चाँडो हुनुपर्ने माग गर्नुभएको थियो । उहाँहरूले आन्दोलनकारी जेनजीमाथि एकातिर प्रहरीले धरपडक गरिरहेको र अर्कोतिर केही दलले घोषित रूपमै गुण्डा परिचालन गरेको भन्दै सरकारको ध्यानकर्षण गराउनुभएको थियो ।रासस

ज्योतिष-मार्गदर्शन
प्रसिद्ध ज्योतिषगुरु ई बिबेक

मेघ : आजको दिन आत्मविश्वासको बलमा नयाँ निर्णय लिन अनुकूल हुनेछ ।

वृष : कामकाजी क्षेत्रमा केही चुनौती आएपनि धैर्यले समाधान पाउनु हुनेछ ।

मिथुन : आज सानो प्रयासले ठुलो उपलब्धि हात लान सक्छ ।

कर्कट : परिवारसँग समय बिताउँदा मनमा नयाँ उत्साह जाम्नेछ ।

सिंह : आज आत्मविश्वास उच्च रहनेछ र नेतृत्व गुण खुल्नेछ ।

कन्या : काममा एकाग्रता बढ्नेछ र पुराना समस्याहरू समाधानतर्फ उन्मुख हुनेछ ।

तुला : आजको दिन समाजिक जमघट वा भेटघाटको लागि अनुकूल हुनेछ ।

वृश्चिक : आज भावना र व्यवहारमा सन्तुलन राख्नुपर्ने समय छ ।

धनु : उत्साह र जोशले काममा गति आउनेछ ।

मकर : काममा दबाब बढ्दा तर धैर्य र परिश्रमले राम्रो परिणाम ल्याउनेछ ।

कुम्भ : आज सिर्जनात्मक सोच र नयाँ आइडियाले तपाईंलाई सन्निध बनाउनेछ ।

मीन : प्रेम सम्बन्धमा आत्मियता अनुभव हुनेछ ।

गुरुजीसङ जन्मकुण्डली हस्तरेखा परामर्स लामो
9812005378

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

जनकपुरधाम ०४१

बारुणा यन्त्र	५२००११	विद्युत फ्युज शाखा	५१०८३४, ५१०८३५
प्रहरी (हण्टीङ्गलाईन)	४२००९९, ४२०२९९, १००	साह केबुल	५२४७२२
एम्बुलेन्स (रेडक्रस)	१०२	जानकी केबुल	५२३७२८
एम्बुलेन्स (मेडिकल कलेज)	५२६०९०, ५२६०९१	म्याक्स टीभी	०४१-५१०८९७, १८०१६८६८५२
एम्बुलेन्स (हिमालय युवा क्लब)	१८०४८१५१२६	नगर सेफ्टी टैंक सफाई सेवा	५२१९८२
अञ्चल अस्पताल	५२००३३	मुजेलिया प्रहरी चौकी	५२०७५०
जनकपुर सिटी हस्पिटल भानुचोक	५२४०१, ५२४८९९	सशस्त्र प्रहरी मुजेलिया	५२७२१३, ५२७८००
नेपाल शिक्षक संघ (एम्बुलेन्स)	१८०१६४४४५, १८५४०२८२९६	बुद्ध एयर	५२५०२२
जानकी हेल्थकेयर सेन्टर रामानन्द चोक	५२५३४४	यति एयरलायन्स, शिवचोक	५१०३०१/५१०३०२
रक्तसंचार (रेडक्रस)	५२०८७०	होटल मानकी	१८१५१९३४४, १८१५८३३४३
ॐ शक्ति अध्ययन अनुसन्धान केन्द्र (एम्बुलेन्स)	१८५४०२७४३४	होटल रामा	५२००५९, ५२३८५४
कृष्णा नर्सिङ्गहोम	५२१९१८	गौतम होटल	१८०१६२००६५, १८०१६२००६४
विरेन्द्र डेन्टल हेल्थ केयर	५२८४३७	जलेश्वर अस्पताल	०४४-५५००३४
आँखा अस्पताल	५२०३९७	प्रहरी (जलेश्वर)	०४४-५२००७०
रेडियो टुडे (९१ मेगाहर्ज)	१८०१६२६०२६	एम्बुलेन्स (जलेश्वर)	०४४-५२०००९
एयर पोर्ट	५१००५८, ५१००५२	विद्युत (जलेश्वर)	०४४-५२०१००

जानकी मन्दिर प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
बिहान पूजा आरती	: ०७:०० बजे
बिहान ढोका बन्द	: १२:०० बजे
अन्न क्षेत्र	: निशुल्क भोजन
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०४:०० बजे
सन्ध्या पूजा आरती:सौभाग	: ०६:३० बजे

राम मन्दिर प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
मंगल आरती	: ०७:३० बजे
महाप्रसाद भोग	: १२:०० बजे
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०३:३० बजे
सन्ध्या पूजा आरती सौभाग	: ०७:०० बजे
रात्रि भोग	: ०९:०० बजे
पट बन्द	: ०९:१५ बजे

“सामाजिक प्रगतिलाई अगाडि बढाउन अपाङ्गता समावेशी समाजलाई बढावा दिने” भन्ने नारालाई बलियो बनाउँदै अन्तर्राष्ट्रिय अपाङ्गता दिवसको उपलक्ष्यमा लाईफ नेपालको आयोजनामा प्रभात फेरी मनाएको छ ।

हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्सको वार्षिकोत्सवमा ‘परान’को कर्पोरेट शो

टुडे समाचारदाता
काठमाण्डु । हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्स लिमिटेड (एचइआई) ले वार्षिकोत्सवको अवसरमा कर्पोरेट शो आयोजना गरेर परान चलचित्र हेरेको छ ।

हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्स लिमिटेडले आफ्नो स्थापनाको ३२ औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा मंगलबार सुन्धारास्थित सिभिल मलमा आफ्ना कर्मचारी र उनीहरूका परिवारसहित सामूहिक रुपमा चलचित्र हेरेको हो । चलचित्रमा नेपालको सामाजिक परिवेश र घर-घरको कथा भएकाले सबैको मन हुन

र पारिवारिक माहोल बनेको लाग्यो, यसले कर्मचारीहरूमा पनि सहयोग र समन्वय गर्ने भावनाको विकासमा सहयोग पुग्यो।

चलचित्र हेरेर भावुक बनेपछि कम्पनीकी सहायक कर्मचारी रुपा देउलाले भन्नुभयो- ‘अहिलेको समयमा नेपाली समाजलाई यस्तै सन्देशमूलक चलचित्र चाहिएको छ, आफ्नै घरको कथा भनेकोजस्तै लाग्यो, कलाकारको अभिनय त भन्ने उत्कृष्ट छ।’

जेनरल सर्भिस डिपार्टमेन्ट लजिस्टिकका सुविन्द्र श्रेष्ठले

सफल भएको कम्पनीले जनाएको छ ।

‘वार्षिकोत्सवको अवसरमा सबै कर्मचारी एक साथ बसेर चलचित्र हेर्नु आफैँमा सकारात्मक कुरा हो, वर्षौंपछि त्यो अवसर परानले जुराइदिएको हो’, - कम्पनीकी मानव संसाधन व्यवस्थापन विभागकी प्रमुख सृष्टिना मानन्धरले भन्नुभयो- ‘सामूहिक रुपमा चलचित्र हेर्दा आफ्नोपनि

वरिष्ठ कलाकार नीर शाहको अभिनय र कथाले मन जितेको प्रतिक्रिया दिनुभयो ।

एचइआईको कर्पोरेट शोमा निर्देशक दीपक प्रसाद आचार्य र अभिनेत्री अञ्जना बराइली पनि पुगेका थिए । नेपाली समाजको पारिवारिक कथा समेटिएको ‘परान’ फिल्म जीवनको उत्तरार्धमा सन्तानको साथ र माया खोजिरहेका एक बाबुको कथामा आधारित छ ।

महोत्तरी । पछिल्ला केही वर्षयता जिल्लामा कोदोखेतीको क्षेत्रफल बढ्दै गएको छ । चार दशक पहिले मुख्यबालीका रूपमा मानिएको कोदोको प्रयोग पछिल्लो केही वर्षयता कम हुँदै गएपनि स्वास्थ्यका दृष्टिकोणले कोदो उपयुक्त मानिने भएकाले यसको प्रयोगकर्तासँगै खेतीको क्षेत्रफल पनि बढ्दै गएको हो ।

आर्थिक वर्ष २०७८/२०७९ मा जिल्लामा ३०० हेक्टर क्षेत्रफलमा भएको कोदोखेती गत आवमा आइपुग्दा ३७५ हेक्टरमा विस्तार भएको जिल्लास्थित कृषि ज्ञान केन्द्रले जनाएको छ । चालु आवमा करिब ४०० हेक्टरभन्दा बढी क्षेत्रफलमा खेती भएको कार्यालयका सूचना अधिकारी अचिलकुमार महतोले जानकारी दिनुभयो । “चार दशक पहिले कोदो जिल्लाको मुख्यबालीका रूपमा रहेको तत्कालीन समयका कृषि विज्ञले बताउनुभएको थियो । तर कार्यालयमा यकिन तथ्याङ्क र कुनै अभिलेख भने भेटिएन”, कार्यालयका कृषि विज्ञसमेत रहनुभएका महतोले भन्नुभयो, “तर पछिल्ला तीन-चार वर्षयता कोदोखेती अलिअलि गरेर बढेको छ ।” उहाँका अनुसार चार वर्षयता कोदोबाली लगाउने क्षेत्रफलसँगै उत्पादन पनि बढेको छ ।

“आर्थिक वर्ष २०७८/२०७९ मा ३३० मेट्रिकटन उत्पादन भएको थियो, त्यसयता यो बर्सेनि अलिअलि बढ्दै गएको छ । आव २०८१/८२ मा आइपुग्दा ४१३ मेट्रिकटन उत्पादन भएको छ”, सूचना अधिकारी महतोले भन्नुभयो, “यसपालिको हिउँदे बाली धमाधम काट्ने, माड्ने र थन्क्याउने काम भइरहेकाले तथ्याङ्क सङ्कलनमा केहीदिन लाम सक्छ, तर जिल्लाभरिबाट प्राप्त सूचनाका आधारमा यसपालि करिब ५०० मेट्रिकटन उत्पादन पुग्ने आकलन गरिएको छ ।” पछिल्ला केही

दशकयता असन्तुलित खानपनि र दूषित वातावरणले मधुमेहलगायत नर्सने रोग बढ्दै गएको छ । रागताम चिनीको मात्रा बढ्ने समस्या देखिन थालेसँगै यसको नियन्त्रणका लागि कोदोको प्रयोग बढाउन चिकित्सकले सुझाव दिँदै आएका छन् । सोही कारणले यहाँका किसानले पनि पुनः कोदोखेती विस्तार गर्दै लगेका महतोले धारणा राख्नुभयो ।

बर्दिबास नगरपालिका-२ बुद्धचोकका श्याम यादवले यसपालि आफैँले कोदोखेती गरेको बताउनुभयो । मधुमेहको मात्रा बढेपछि चिकित्सकले कोदोका परिकार सेवन गर्नु प्रभावकारी हुने सल्लाह दिएपछि करिब चार कठ्ठामा खेती गरेको उहाँको

भनाइ छ ।“चिकित्सकले खानेकुरामा कोदोको परिकार बढाउन सल्लाह दिएका छन् । किनरे उपभोग गर्न पनि बजारमा प्रशस्त मात्रामा भेटिँदैन, त्यसैले यसपालि आफैँले कोदो लगाएको हुँ”, यादवले भन्नुभयो, “वर्षभरिलाई एक छक्क खान पुग्ने कोदो फलेको छ, यसले स्वास्थ्य सुधार हुने विश्वास छ ।” आगामी वर्ष खेती विस्तार गर्ने योजना बनाएको उहाँले उल्लेख गर्नुभयो ।

भञ्जहा नगरपालिका-४ का गङ्गाराम महतो र सोही बस्तीका भरतराज बरालले पनि बाँधो बारीमा आफैँले कोदोखेती गर्नुभएको छ । महतोले पाँच कठ्ठ र बरालले तीन कठ्ठामा कोदो लगाउनुभएको थियो । कोदो अरु अन्नबालीभन्दा पानी

र खडेरी बढी खप्ने, कीरा र रोगको सङ्क्रमण कम हुने र यो लामो समयसम्म भण्डारण गर्न सकिने भएकाले खेती गर्न सजिलो हुने महतोले बताउनुभयो ।

महतो र बराल दुवैले स्वास्थ्य जाँचपछि रागताम चिनीको मात्रा नियन्त्रणका लागि कोदोको परिकार उपयुक्त हुने चिकित्सकको सल्लाहपछि खेती गर्न लागेको बताउनुभयो ।

“नजानेको/नुबुझेको बाली होइन, २०४० सालअघि एक बिघासम्ममा पिताले खेती गर्नुहुन्थ्यो । पिताजीको निधनपछि यसको खेती गर्न छाडिएको थियो”, महतोले भन्नुभयो, “अब आफ्नै खानपिनका लागि फेरि यो खेती बढाउने

निष्कर्षमा पुगेको छु ।” चार दशकअघि कोदो बिक्री गर्दा पनि कम मूल्य पाइने भएपछि खेती गर्न छोडेको उहाँको भनाइ छ । “अहिले धान, गहुँभन्दा यसको मूल्य बढी पाइने अवस्था छ । आर्जनका लागि पनि कोदोखेती बढाउँदै लम्ने योजना छ”, महतोले भन्नुभयो ।पछिल्लो समय कोदोको खपत बढेसँगै उत्पादन पनि बढ्न थालेको छ । यसको मुख्य कारण मधुमेहका बिरामीको संख्या बढेसँगै बजारमा कोदोको माग र मूल्य दुवै बढेको पूर्ववरिष्ठ कृषि विज्ञ रामबहादुर भुजेलले बताउनुभयो ।

कोदोमा पाँचदेखि आठ प्रतिशतसम्म प्रोटीन हुने, यो शारीरिक विकासमा सहयोगी हुने, “लुटेनफ्री” हुने र मधुमेहका बिरामीका लागि रोग नियन्त्रण गर्न सहयोगी हुने भएकाले यसको उपयोग बढाउनुपर्नेमा बर्दिबास नगरका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख एवं वरिष्ठ जनस्वास्थ्य निरीक्षक सुरेश पासवानले जोड दिनुभयो । साथै कोदोमा फाइबर बढी पाइने हुँदा यसको सेवनले तौल सन्तुलन गर्न र रागताम चिनीको मात्रा नियन्त्रण गर्न सहयोगी हुने उहाँको भनाइ छ ।

प्रोटीन, क्याल्सियम, आइरन, म्याग्नेसियम, पोटासियमलगायत पोषिक तत्व कोदोमा पर्याप्त मात्रामा हुने हुँदा यसका परिकार स्वस्थकर हुने स्वास्थ्यकर्मी बताउँछन् । अहिले कोदोको माग र मूल्य बढेसँगै किसान यसको खेतीमा आकर्षित हुँदै गएका छन् ।

स्थानीय सरकारले आ-आफ्ना कृषि शाखामार्फत उन्नत जातका कोदोको बीउ, प्राविधिक सल्लाह र रेखदेख तथा आवश्यक प्रविधिमा सहयोग बढाइरमा यसको क्षेत्रफलसँगै उत्पादनसमेत बढ्ने अखिल नेपाल किसान महासङ्घका केन्द्रीय सदस्य लक्ष्मण महतोले बताउनुभयो ।रासस

महानिर्देशक अधिकारीसहित छ जना विरुद्ध भ्रष्टाचार मुद्दा

काठमाण्डु । नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणका महानिर्देशक प्रदीप अधिकारी र तत्कालीन निर्देशक मुरारी भण्डारीसमेत छ जना विरुद्ध भ्रष्टाचारको आरोपपत्र दायर भएको छ ।

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले महानिर्देशक अधिकारी, तत्कालीन निर्देशक भण्डारीसमेत छ जना र अभियन्त्र कन्सल्टिङ्ग प्रािल उपर सार्वजनिक सम्पति हानी नोक्सानी गरी भ्रष्टाचार गरेको आरोपपत्र दायर गरेको हो ।नलिज्वोकमा हेलिपोर्ट निर्माण प्रक्रियामा व्यापक अनियमितता र कानूनी प्रावधान उल्लङ्घन भएको ठहर गर्दै आयोगले उनीहरू विरुद्ध भ्रष्टाचार मुद्दा दायर गरेको हो ।

अनुसन्धानबाट प्राप्त विवरणअनुसार तयार गर्ने कार्यसम्मकै चरणमा नियमविपरीत काम गरी रु १३ करोड ५७ लाख ४६ हजार २१३ रुपैयाँ ७७ पैसा बराबरको हानी पुग्ने गरी भ्रष्टाचार गरिएको दाबी गरिएको छ ।आयोगकाअनुसार हेलिपोर्ट निर्माणका

लागि अनिवार्य हुने सम्भाव्यता अध्ययन नगरी बदनियतपूर्वक प्रक्रिया अगाडि बढाइएको, कानूनी स्वीकृति नलिई प्राविधिक तथा वित्तीय प्रस्ताव माग गरिएको, अनुभवहीन परामर्शदाता फर्मलाई मिलेमतोमा छनोट गरिएको र विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन समेत पूर्णरूपमा नबनाई खरिद प्रक्रिया अघि बढाइएको पाइएको छ ।

अनुसन्धानबाट प्राप्त विवरणअनुसार इञ्जिनियर समृद्धि श्रेष्ठ र तत्कालीन निर्देशक मुरारी भण्डारीले हेलिपोर्टको सम्भाव्यता अध्ययन स्वीकृत गराएपछि पनि वास्तविक अध्ययन नगरी लागत अनुमान तयार पारी परामर्श सेवा खरिद प्रक्रियामा प्रवेश गराएका

थिए । सार्वजनिक खरिद ऐन तथा नियमावलीले माग गरेका ‘स्पेसिफिकेसन’, योजना, डिजाइन, खरिद गुरुयोजना, वार्षिक खरिद योजना तथा बजेट स्वीकृति भन्ने बिना नै निर्माण प्रक्रिया अगाडि बढाइएको आयोगले जनाएको छ ।

त्यस्तै, हेलिपोर्ट जस्तो संवेदनशील संरचना निर्माणमासरकारको पूर्व स्वीकृति तथा वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन अनिवार्य भए पनि कुनै प्रक्रियागत अनुमति नलिइएको प्रमाणित भएको आयोगको भनाइ छ ।अख्तियारले बुधवार दायर गरेको आरोपपत्रमा सार्वजनिक सम्पति हानी-नोक्सानी, बदनियतपूर्ण निर्णय, कानूनी प्रावधान उल्लङ्घन तथा मिलेमतोद्वारा

भ्रष्टाचार गरेको ठहर गर्दै सबै प्रतिवादीविरुद्ध कारबाहीको माग गरेको छ ।

बैङ्किङ कसुरमा गुण एयरलाइन्सका सञ्चालक शावत्य पन्नाउ

नेपाल प्रहरीले बैङ्किङ कसुरमा गुण एयरलाइन्सका सञ्चालक राजेन्द्र शाक्यलाई पक्राउ गरेको छ । प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान ब्यूरो (सिआइबी)ले ठगी, आपराधिक विश्वासघात र नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ अन्तर्गतको कसूरको अनुसन्धानको सिलसिलामा शाक्यलाई पक्राउ गरेको हो ।

ब्यूरोका प्रवक्ता, प्रहरी वरिष्ठ उपरीक्षक (एसएसपी) शिवकुमार श्रेष्ठले प्रभु मुद्दाको अनुसन्धानका लागि शाक्यलाई पक्राउ गरिएको जानकारी दिनुभयो । ब्यूरोले यसअघि प्रभु बैंक लिमिटेडका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत (सिईओ) अशोक शेरचनलाई पक्राउ गरिसकेको छ ।

नेपाल राष्ट्र बैंकबाट जारी भएको निर्देशन तथा प्रचलित कानून विपरित कार्य गरी प्रभु बैंक लिमिटेडलाई हानी नोक्सानी पुर्‍याएको तथा सोही अपराधलाई लुकाउन विभिन्न कम्पनीहरूको नाममा करोडौँ रकम कर्जा प्रवाह गरी कर्जाको दुरुपयोग गर्ने/गराउने कसुरमा संलग्न रहेको आरोपमा अनुसन्धानका लागि शाक्यलाई पक्राउ गरिएको ब्यूरोले जनाएको छ ।रासस

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको संवधौनिक अधिकार पूर्णरूपमा कार्यान्वयन हुनुपर्छ : उपराष्ट्रपति

काठमाण्डु । उपराष्ट्रपति रामसहायप्रसाद यादवले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको संवैधानिक अधिकारलाई पूर्णरूपमा कार्यान्वयन हुनुपर्नेमा जोड दिनुभएको छ ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अन्तर्राष्ट्रिय दिवस, २०२५ को अवसरमा बुधवार शुभकामना व्यक्त गर्दै उहाँले भन्नुभएको छ, “नेपालको संविधानले पनि अपाङ्गता भएका नागरिकलाई पहिचानसहित मर्यादा र आत्मसम्मानपूर्वक जीवनयापन गर्ने अधिकारका साथै सार्वजनिक सेवा तथा सुविधामा समान पहुँचको हक सुनिश्चित गरेको छ, यसलाई सबैले आत्मसात र अवलम्बन गर्न जरुरी छ ।”

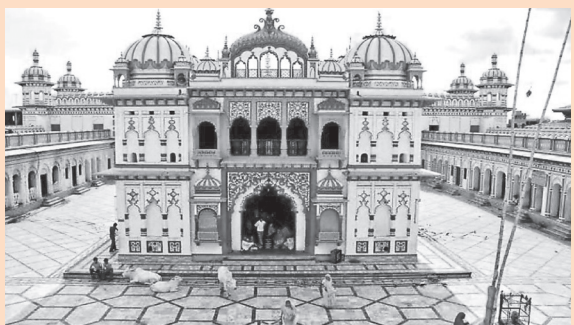
उहाँले सबैमा समान सहभागिता, अवसर र सहानुभूतिलाई प्रवर्द्धन गर्न सबैको सामूहिक प्रयास अपरिहार्य रहेको उल्लेख गर्नुभयो ।

हेरेक वर्ष डिसेम्बर ३ मा विश्वभर मनाइने यो दिवसले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार, समानता, समावेशिता र सम्मानलाई सुनिश्चित गर्ने साझा सङ्कल्पलाई पुनः स्मरण गराउने बताउँदै उहाँले दिवसले थप प्रेरणा, ऊर्जा र प्रतिबद्धता प्रदान गर्ने विश्वास व्यक्त गर्नुभयो ।

“हामी सबै एकजुट भएर अपाङ्गता भएका व्यक्तिको जीवनस्तर सुधार गर्न, उहाँहरूको अधिकारको संरक्षण गर्न तथा

हेरेक क्षेत्रमा समावेशिता सुनिश्चित गर्न निरन्तर अघि बढ्न सक्नुपर्दछ, न्यायपूर्ण, समावेशी र सम्मानजनक समाज निर्माण हामी सबैको साझा जिम्मेवारी हो, हामीले सबै नागरिकको योगदानलाई मान्यता दिँदै अपाङ्गता भएका व्यक्तिको क्षमता र सम्भावनालाई राष्ट्र निर्माणमा उपयोग गर्न सक्ने वातावरण सृजना गर्नु सबैको कर्तव्य र दायित्व हो”, सन्देशमा भनिएको छ ।रासस

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ । जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

राजनीतिक स्थिरता आवश्यक

मधेश प्रदेशमा पछिल्लो दुई महिनामा नै तीनजना मुख्यमन्त्री परिवर्तन भएका छन् । चौथो मुख्यमन्त्री पनि नियुक्त हुने अन्तिम प्रक्रियामा छन् । मधेश प्रदेशको पहिलो पाँच वर्ष जनता समाजवादी पार्टी(जसपा) नेपालबाट मुख्यमन्त्री बनेका लालबाबु राउतले कार्यकाल चलाए । उनी पाँच वर्ष रहने देशको पहिलो मुख्यमन्त्री पनि हुन् । उनको कार्यकालमा मधेश प्रदेशले कयौँ ठोस र आवश्यक कार्यहरूको थालनी भयो । विकास निर्माणका साथै प्रदेशमा महिला सशक्तिकरण अभियान, बेटी पढाऔँ, बेटी बचाऔँ, बेटी बीमा लगायतका कयौँ महत्वपूर्ण कार्यक्रमहरू लागु गरिएको थियो । प्रदेशका लागि कयौँ महत्वपूर्ण ऐनहरूको निर्माण भयो । प्रदेशमा सुशासन कायम गर्न जनलोकपाल ऐन ल्याएर जनलोकपाल कार्यालयको स्थापना गरियो । जनलोकपालमा पदाधिकारीहरू बहाल भए । त्यसले काम गर्न सकेन, त्यो पदाधिकारीहरूको कमजोरी रह्यो । प्रदेश सरकारले पहिलो पटक नै प्रदेशको नामकरण पहिचानको आधारमा गरे । मधेश प्रदेश नाम र जनकपुरधामलाई राजधानी बनाउन निकै चुनौतीपूर्ण कार्य थियो । तर त्यो पनि अत्यन्त सौहार्दपूर्ण ढंगले तत्कालीन लालबाबु राउतको सरकार र सरोज कुमार यादव सभामुखले सम्पन्न गरे । संघीयताको जननी मानिएको मधेश प्रदेशले मधेशीको पहिचानलाई स्थापित गरेको छ । प्रदेशमा राजनीतिक स्थिरता थियो । तीन वर्षपछि सरकारको गठबन्धनमा परिवर्तन भए पनि मुख्यमन्त्री परिवर्तन भएन । त्यसपछि दोस्रो कार्यकालको पहिलो भण्डै दुई वर्ष जसपा नेपालको मधेश प्रदेश संसदीय दलका नेता सरोज कुमार यादवले सरकारको नेतृत्व गरे । यादवको नेतृत्वमा पनि प्रदेश विकासको मार्गमा अगाडि बढिरहेको थियो । विकास निर्माणको कार्यहरू द्रुतगतिमा अगाडि बढिरहेको थियो । तर त्यसपछि जनमत पार्टीका नेता सतीश कुमार सिंहको नेतृत्वमा सरकार बनेपछि बेथितिहरू शुरु भयो । प्रदेशमा विकास निर्माणमा भारी अनियमितता हुन थाल्यो । सरकारी योजनाहरू अग्रिम रकम लिएर विक्री हुन थाले । मधेश प्रदेश आर्थिक अनियमितताको थलो बने । भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालय, युवा तथा खेलकुद मन्त्रालय, गृह तथा सञ्चार मन्त्रालय, स्वास्थ्य मन्त्रालय, शिक्षा मन्त्रालयलगायतमा ब्रम्हलुट मच्चिन थाले । मुख्यमन्त्री निरीह भए । सिंहलाई आफ्नो पद जोगाउन सबै प्रकारको अनियमिततामा सहयोग गर्नुपर्ने बाध्यता देखियो । उनी गत असोजमा भण्डै १५ महिनाको कार्यकालपछि हटाइए । त्यसपछि लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी(लोसपा) नेपालका नेता जितेन्द्रप्रसाद सोनल मुख्यमन्त्री बने । तर उनले विश्वासको मत लिने अन्तिम प्रक्रियामा पुगेपछि केही सांसदहरूले साथ छोडेको कारण राजीनामा गरे । त्यसपछि नेकपा एमालेका सांसद सरोज कुमार यादव संविधानको धारा१६८(३)बमोजिम मुख्यमन्त्री बने । जुन अत्यन्त विवादित रह्यो । उनलाई हटाउन ७३ जना सांसदले सर्वोच्चमा रिट हालेपछि उनीपनि २५ दिनमा पदमुक्त भए । दुई महिना भित्र चौथौँ मुख्यमन्त्री छान्ने गृह कार्य शुरु भइसकेको छ । देशमा संघीयता आएपछि प्रदेशको सम्पन्न दोस्रो चुनावपछिको तीन वर्षे कार्यकालमा मधेश प्रदेशमा पाँचौ मुख्यमन्त्री बन्ने तयारी छ । यसले प्रदेशको विकास निर्माण लगायत सम्पूर्ण कार्यहरूमा प्रतिकूल असर परेको छ । संघीयताप्रति समेत प्रश्न उठाउनेहरूको सक्रियता बढेको छ ।

शिक्षामन्त्रीज्यू तपाईंसँग विश्वास सहितको अपेक्षा राखेको छु!

महाकावि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाले भन्नुभएको छ – मन बिसाउन सकिने मन भएको मान्छे खोज्छ मान्छे हो, म आज मन बिसाउने मन खोजिरहेको छु।आदरणीय शिक्षामन्त्रीज्यू, हजुरलाई थाहा छँदैछ जोसँग बढी अपेक्षा गरिन्छ, उसैलाई भन्न मन लाग्छ। दुःख साट्न मन लाग्छ। पिरोल मन लाग्छ। मनको भारी त्यही काँधमा बिसाउन मन लाग्छ।

मन्त्रीज्यू, तपाईं ज्ञान र अनुभवका दुईतले मेरा लागि सिक्न योग्य व्यक्तित्व हुनुहुन्छ।जुन शीर्षकमा म आज तपाईंसँग अपेक्षाको भारी बिसाउँदै छु, त्यही कार्यमा तपाईंले सिंगो जीवन अर्पण गर्नुभएको छ। हन्डरहरूको जँघार तर्नुभएको छ। सानै भए पनि आशाको दियो बालिरहनुभएको छ।

मन्त्रीज्यू, मलाई थाहा छैन यो शीर्षकमा तपाईं समक्ष मैले बहस र अपेक्षाको भारी बिसाउनु इन्द्रको अगाडि स्वर्गको बखान पनि हुन सक्छ। तथापि तपाईंको असाधारण स्तको साधारणपन र उत्पादन प्रणालीसँग जोडिन नसकेको नेपालको शिक्षा प्रणालीका विषयमा अनुभूति र अपेक्षाहरू राख्ने अनुमति चाहन्छु।डाक्टर महावीर पुन भन्नासाथ सबभन्दा पहिले तपाईंको साधारणपन सम्झना आउँछ। तपाईंको बोली तथा व्यवहार निकै सहज र निस्कपट लाग्छ। दूलो हैसियत, पद वा प्रसिद्धिले तपाईंलाई कृत्रिम बनाएको छैन। अहंकारी बनाएको छैन।सौर्षिचकै साधारण हुनु आफैमा असाधारण सामर्थ्य हो।

तपाईंको लबाइ-खवाइले पनि साधारणपनको उत्कृष्टता दर्शाउँछ। सजिलो कपडा, सहज बोली र अति साधारण व्यवहारले तपाईंलाई आम मान्छेको माफ्र अफ्र नजिक र आत्मीय बनाएको छ।

तपाईंको साधारण जीवनशैली भित्र असाधारण उद्देश्य लुकेको छ। रूपान्तरणको सोच, संकल्प र साधना लुकेको छ। नेपालको दुर्गम गाउँ-बस्तीमा इन्टरनेट पुर्‍याउने काम होस् वा ग्रामीण विकासका लागि अनुसन्धान र आविष्कारलाई प्रोत्साहन गर्ने काम, सबै कुरा तपाईंले शान्त तर दृढ संकल्पसहित गर्नुभएको छ।

तपाईंले गरेको काम आफै बोल्छ। कुनै प्रचारप्रसार वा विज्ञापन गर्न परिरहेको छैन।गाउँअरका बालबालिकाले शिक्षा पाउन्, बिरामीले स्वास्थ्य सुविधा पाउन्, देशले नवप्रवर्तन र आविष्कारको बाटो समात्ने, युवाले देश भित्रै उद्यम गर्‍ह्नु, रोजगारी पाउन् भन्ने सोचमा तपाईं निरन्तर लागिरहनु भएको छ। तपाईंको उत्प्रेरक कार्यहरूले तपाईंको साधारणपनलाई भन्ने प्रकाशमान बनाएको छ।

स्रोत र साधनको अभाव हुँदाहुँदै पनि तपाईंको सोच कहिल्यै साँघुरो भएन। पैसा वा पहुँच नभएको अवस्थामा पनि तपाईंले उपलब्ध साधनमै नयाँ उपाय खोज्ने साहस गर्नुभयो। यही सोचले तपाईंलाई विशेष बनाएको छ।

मन्त्रीज्यू, अब म पिरौलिएको मनको पेटारो खोल्ने अनुमति चाहन्छु।तपाईं जानकारी नै हुनुहुन्छ, सक्षम मानव स्रोतले मात्रै अन्य उत्पादनका साधनबाट उत्पादन लिन सक्छ। आज हाम्रा सबै उत्पादनका साधनको उत्पादन र उत्पादकत्व कम हुनुको मूल कारण नै मानव स्रोतको विकासको मूल कार्यप्रणाली शिक्षालाई उत्पादन प्रणालीसँग जोड्न सकिएको छैन।मन्त्रीज्यू, उत्पादन प्रणालीसँग नजोडिएको शिक्षा प्रणालीको रेललाई त्यसको ड्राइभरले विकास र समृद्धिको गन्तव्यमा पुर्‍याउन सम्भव छ र?आज तपाईं त्यही रेलको ड्राइभर हुँदै गर्दा पक्कै पनि यो प्रश्नले तपाईंलाई पछ्याइरहेको होला।

मन्त्रीज्यू, शिक्षामा स्वदेशीपनको आत्मानुभूति र उद्देश्यशीलता प्रवर्द्धन गराउन भारतका महात्मा गांधी, चीनका माओ त्सेतुङ, मिश्रका अब्दुल नासिर, युगोस्लाभियाका मार्सल टिटो र तान्जानियाका जुलियस नेरेरबाट धेरै कुरा सिक्न सकिन्छ। हाम्रो देशको सन्दर्भमा

शिक्षालाई समय सापेक्ष रूपान्तरण गर्न सक्ने, उत्पादन प्रणालीसँग जोडेर सीप, सूचना र संस्कार संयोजन गर्न सक्ने राज्य प्रमुख वा शिक्षाविदको इतिहास आजसम्म रचिएको छैन।तपाईं आफै जानकारी हुनुहुन्छ, शिक्षालाई उत्पादन र स्वदेशीपनसँग जोड्न नेपालले गरेका छिरलिएका आंशिक प्रयासहरू र आवश्यकताको बीचमा दूलो खाडल छ। नेपालको शिक्षा नीति, अभ्यास र नतिजाको बीचमा दूलो विचलन छ।

नेपालमा विद्यालय शिक्षालाई आविष्कार र उत्पादनसँग जोड्न तथा शिक्षा प्रणालीलाई व्यावहारिक, स्थानीय आवश्यकतामुखी र २१ औं शताब्दीको सीपसँग सुसंगत बनाउने अभिप्रायले केही प्रयास भएका छन्।तथापि सैद्धान्तिक शिक्षामा केन्द्रित पाठ्यक्रम, प्रयोगात्मक र उत्पादनमुखी शिक्षाको अभाव, समस्या समाधान क्षमताको विकास गर्ने शिक्षण विधिको कमी र आविष्कारको अवसर नपाइने अवस्था, ग्रामीण क्षेत्रमा उपकरण, इन्टरनेट, ल्याबको अभाव, नयाँ आविष्कारकर्तालाई आर्थिक, कानुनी र बजार पहुँचमा सहयोग पुर्‍याउने परिपाटीको कमी जस्ता कारणले नेपालमा आविष्कार र उत्पादनले गति लिन नसकेको कुराको सबभन्दा दूलो साक्षी तपाईं आफै हुनुहुन्छ।

नेपालको संविधानले राज्यको नीतिका रूपमा शिक्षालाई वैज्ञानिक, प्राविधिक, व्यावसायिक, सीपमूलक, रोजगारमूलक एवं जनमुखी बनाउँदै सक्षम प्रतिस्पर्धी, नैतिक एवं राष्ट्रिय हितप्रति समर्पित जनशक्ति तयार गर्ने

संकल्प गरेको छ। उक्त नीतिको कार्यान्वयनलाई जोड दिँदै विद्यालयहरूमा विज्ञान तथा रिट्म प्रयोगशाला स्थापना गर्ने र विश्वविद्यालय शिक्षा तथा सिटिडिभिटीमार्फत जनशक्ति विकासको आंशिक प्रयास भएरको छ।

विज्ञान, प्रविधि र नवप्रवर्तन नीति-२०७६ (नवप्रवर्तनलाई समावेशी र दिगो विकाससँग जोड्ने नीति), राष्ट्रिय अनुसन्धान परिषद, नेपाल विज्ञान तथा प्रविधि प्रज्ञा प्रतिष्ठान (अनुसन्धान र प्रविधिको प्रवर्द्धनमा सक्रिय), डा. महावीर पुन (तपाईं) को अगुवाई रहेको राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्र (ग्रामीणस्तरका प्रविधि, यन्त्र निर्माण, आविष्कार सिकाइ र स्थानीय समस्या समाधानमा कार्यरत), स्टार्टअप नीति र नवप्रवर्तनको प्रवर्द्धन (कर छुट तथा नवप्रवर्तन प्रतिस्पर्धा कार्यक्रमहरू) जस्ता नीतिगत, संस्थागत र कार्यगत प्रयासहरू भएका छन्।

यस्ता प्रयासको उद्देश्य युवा तथा विद्यार्थीहरूलाई केवल किताबी ज्ञानमा सीमित नराखी सिर्जनशील, समस्या समाधान गर्न सक्ने र स्वदेशमै रोजगारी सृजनामा सक्षम बनाउने हो। तर जे जाति प्रयास भएका छन् न ती पूर्ण छन्, न नतिजामुखी।मन्त्रीज्यू, हामी हाम्रो देशको ज्ञान, विज्ञान र प्रविधिले राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा कति योगदान गरेको छ भनेर तथ्यगत आधारमा भन्न सक्ने अवस्थामा पनि छैनौं।

नेपालमा विद्यालय शिक्षालाई आविष्कार र उत्पादनसँग जोड्ने केही प्रारम्भिक छिटपुट प्रयास भएका छन्। तर यी प्रयास अझै संरचना, प्रणाली, नीति कार्यान्वयन, शिक्षक प्रशिक्षण र स्रोतको पहुँच तथा निरन्तर प्राथमिकता

जस्ता आधारभूत पक्षमा निम्छ्रो अवस्थाबाट पेलिएका छन्।विद्यालय शिक्षालाई आविष्कार र उत्पादनसँग जोड्ने सन्दर्भमा रहेका संरचना, नीति कार्यान्वयन, शिक्षक प्रशिक्षण र स्रोतको पहुँच तथा निरन्तर प्राथमिकता जस्ता विषयमा रहेका आधारभूत सीमितता हटाउन यथास्थिति र हालकै प्रयासबाट सम्भव छैन। नयाँ आयामको खोजी हुन आवश्यक देखिन्छ।

यसै सन्दर्भमा यस्तै परिवेश भोगेर जनशक्तिको विकास, आविष्कार र उत्पादनमा आज सारा विश्वलाई रहर लाग्दो उदाहरण प्रस्तुत गरेको चीनबाट हामीले सिक्न सकिने कुरा धेरै छन्।आदरणीय मन्त्रीज्यू, चीनले विद्यालय तहदेखि नै नवप्रवर्तनशील, उत्पादनमुखी र अनुसन्धानमैत्री शिक्षा प्रणाली विकास गरेर शिक्षा र अर्थतन्त्रबीचको गहिरो सहकार्य कायम गरेको र शिक्षालाई उत्पादनसँग जोडेर स्थानीय स्रोतसाधनको समुचित उपयोग, मानव स्रोतको उत्पादक उपयोग र प्रविधिमा आव्यनिर्भरता सम्भव बनाएको कुरामा हजुर पक्कै जानकारी नै हुनुहुन्छ। मलाई लाग्छ, तपाईं पनि यथा प्रयासबाट शिक्षाले गति नलिने कुरामा पूर्ण विश्वस्त हुनुहुन्छ।

तपाईं समक्ष मेरो अनुरोध छ। हामीले पनि चीनको अभ्यासबाट सिक्दै शिक्षालाई उत्पादन प्रणालीसँग जोड्ने हाम्रो आफ्नै मौलिक संकल्प गरौं। आविष्कार र उत्पादनको जग 'मेरो विद्यालय' भन्ने मूल संकल्प अधि सारौं।

यो राष्ट्रिय संकल्पलाई हरेक विद्यार्थीको संकल्प र साधना बनाउन सक्ने गरी लाग्दा नै हालको विद्यालय

शिक्षाको पुनर्संरचना हुन सक्छ र शिक्षालाई उत्पादन प्रणालीसँग जोड्न सकिन्छ भन्ने लागेको छ। यसबाट संविधानको शैक्षिक नीतिले कार्यरूप लिन सक्नेछ। नेपालको विद्यालय शिक्षालाई आविष्कार र उत्पादनसँग जोड्ने नवीन आयाम हुन सक्छ भन्ने लागेको छ।यो कामका लागि तपाईंको अगुवाईको राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्रसँग पालिकागत रूपमा प्रभावकारी ढंगले सहकार्य गरी शिक्षक र विद्यार्थीमा आविष्कार र उत्पादनको चेतको विकास तथा विज्ञान विषय शिक्षणको प्रायोगिक र उत्पादक अभ्यास गरिदा द्रुतृष्टियुक्त शैक्षिक परिवर्तनको खाका प्रस्तुत गर्न सकिने देखेको छु।

यस अभियानले विद्यालयलाई सिर्जनशीलता र समाधानमुखी शिक्षाको थलो बनाउन, विद्यार्थीमा स्थानीय समस्यामा आधारित नवप्रवर्तनशील सोच विकास गराउने, पढेर जागिर खोज्ने भन्दा सिक्ने समाधान निकाल्ने तथा आविष्कार, उद्यम र उत्पादनमा जोड दिने संस्कार र सामर्थ्य निर्माण गर्ने कार्यमा सहयोग गर्नेछ।बालबालिकाहरूलाई सानै उमेरबाट नै अनुकरण, नवप्रवर्तन र आविष्कारको यात्रामा बलियो अभ्यास गर्न उत्साहित गराउनेछ।

तपाईंको अगुवाइमा स्थापना भएको राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्रले ग्रामीण समस्याहरूको प्रविधियुक्त समाधानमा उपाय खोजेको छ। युवा, विद्यार्थी, शिक्षक र प्राविधिकलाई नवप्रवर्तन र आविष्कारमा जोड्न संकल्पत छ।यस केन्द्रले आफ्ना समस्या समाधानमा 'आफै गर्नुहोस्' भन्ने विचार र साधनाको विकासमा वातावरण र बल

प्रदान गरेको छ। अनुकरण, नवप्रवर्तन, र आविष्कारको व्यवस्थित अभ्यास गर्न संस्थागत र व्यवहारगत नमूना प्रस्तुत गर्दैछ।त्यसैले यो संस्थाले आत्मसात गरेको भावलाई विद्यालय र विद्यार्थीसम्म पुर्‍याइ समग्र शिक्षाको हालको अभ्यासमा सुधार गर्न सकिने देखिन्छ।हाल तीनै तहका सरकारले ल्याब र शिक्षक तालिममा गरेको खर्चलाई पुनर्संरचना गरी उत्पादनमुखी गराउन सकिने देखिन्छ।

पालिकाहरूले विद्यालय तहबाट विद्यार्थीमा नवप्रवर्तन, आविष्कार र उत्पादनको सोच, व्यवहार र लगाब सिर्जना गर्न राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्रलाई अगुवा उत्प्रेरक संस्थाको रूपमा सहकार्य गर्न सकिने अवसर हाम्रोसँग छ।यस कार्यले राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्र र विद्यालय शिक्षाको समग्र लक्ष्य हासिल गर्न सहयोग पुग्नेछ।आदरणीय मन्त्रीज्यू, जानी-नजानी मैले राखेका वर्णनात्मक सोच र अपेक्षा पढ्दा दिक्क पनि लागिसकेको होला।तर केही समय धेरै गरेर यो प्रस्तुत सोचको कार्यात्मक ढाँचा मनन गरिदिनुहुन अनुरोध गर्छु।

- शिक्षकहरूलाई आविष्कार केन्द्र र विज्ञान विषयको पाठ्यक्रम विकासमा संलग्न विज्ञको उपस्थितिमा तालिम दिलाउने।
- विज्ञान विषय शिक्षणलाई अनुकरण, नवप्रवर्तन र आविष्कारको आधार विषयका रूपमा शिक्षण गर्न विद्यालयमा आविष्कार र उत्पादन सहजकर्ताको रूपमा विज्ञान शिक्षकलाई परिचालन गर्ने।
- नगरको अगुवा विद्यालयमा लिटिड इन्ोभेसन ल्याब स्थापना गर्ने।
- स्थापना भएका स्टिम ल्याबलाई सुदृढीकरण गर्ने।
- पालिकाले प्रत्येक माविमा साना नवप्रवर्तन प्रयोगशाला स्थापना गर्ने।
- समस्या समाधान परियोजना कार्यक्रम (विद्यार्थीले गाउँको कुनै समस्या लिएर समाधान खोज्ने परियोजना), विद्यालयस्तरीय आविष्कार मेला, पालिका स्तरीय नवप्रवर्तन प्रदर्शनी, विद्यालयमा भिनी साइन्स एवं इन्ोभेसन ल्याब स्थापना गर्ने।
- विद्यार्थी समूहले विद्यार्थीकै सक्रियतामा सोच्ने, छलफल गर्ने र बनाउने कार्यक्रम गर्ने।
- नीति, योजना, स्रोत र अनुगमनका लागि संयोजन गर्ने निकायको रूपमा विज्ञान शिक्षक र विद्यार्थीको सहभागिता रहने गरी पालिकास्तरीय समन्वय समिति गठन गर्ने।- रटानभन्दा 'सिकेको प्रयोग गर्न सक्ने' आन्तरिक मूल्यांकन अभ्यास अपनाउने।- विद्यालय ा नगरपालिका ा आविष्कार केन्द्र ा स्थानीय व्यवसाय ा प्राविधिक कलेजको बीचमा सहकार्य र प्रवाह सिर्जना गरी यस्तो चक्रमा विद्यार्थीले आफ्नो उत्पादन वा विचारलाई विस्तार गर्न सक्ने वातावरण निर्माण गरी अभ्यास गरिनुपर्छ।

आदरणीय मन्त्रीज्यू, संघ, प्रदेश र पालिकास्तरमा बलियो तहगत अन्तरसम्बन्ध कायम गर्दै स्पष्ट नीति निर्माण, स्रोत परिचालन र ठोस कार्यक्रममा सहकार्यात्मक लगानी र असाध्यै लागू गर्न सक्ने हो भने यसले विद्यालयहरूलाई ज्ञान तथा सीप मात्र होइन, आविष्कार र उत्पादनको जगमा रूपान्तरण गर्न सकिन्छ।मन्त्रीज्यू, मलाई लाग्छ नेपालमा विद्यालय शिक्षालाई आविष्कार र उत्पादनको मेरुदण्ड बनाउने सपना तब मात्र साकार हुन्छ, जब शिक्षालाई अनुकरणबाट नवप्रवर्तन हुँदै मौलिक आविष्कारतर्फ क्रमशः उन्मुख गरिन्छ।यसका लागि विद्यालय शिक्षाको रूपान्तरण, शिक्षकको सशक्तीकरण र स्थानीय बलियो सक्रिय, सहयोगी र रणनीतिक भूमिका तथा संघ र प्रदेश तहको फराकिलो सोच र व्यावहारिक अवलम्बन सहितको प्रतिबद्धता अपरिहार्य छ।

शिक्षाको रूपमा आविष्कार केन्द्रलाई अगुवा उत्प्रेरक संस्थाको रूपमा सहकार्य गर्ने गरी अधि बढौं। आविष्कार र उत्पादनको जग विद्यालयलाई बनाऔं।तपाईंसँग विश्वाससहितको अपेक्षा राखेको छु। तपाईंको नाम शिक्षा प्रणालीको हालको बासी ज्ञान प्रसार गर्ने मूल चरित्रमा परिवर्तन गरी उत्पादन प्रणालीसँग जोडिएको शिक्षाको प्रस्थानकर्ताको रूपमा युग-युगले सम्मनेछ।मन्त्रीज्यू, अनि हामीले हाम्रा विद्यार्थीलाई खुसीका साथ भन्ने दिन आउनेछ– 'प्रिय विद्यार्थी तिमिले राज्यले दिएको शैक्षिक अवसरको काखमा बसेर आफै सोच, आफै गर, आफ्नो बाटो आफै खोजे।सोचो लाग्छ।

एमडिजिपी स्वारसथ्य प्रणालीका मेरुदण्ड

नेपाली समाजमा डाक्टर भन्नेबित्तिकै कि त ‘ एम।बि।बिएस ’को सामान्य चिकित्सक कि त मुटु, पेट, स्नायु वा भिर्गौलाजस्ता निश्चित अङ्गको उपचार गर्ने ‘ विशेषज्ञ ’ भन्ने बुझाइ रहेको छ । तर, नेपालको विषम भौगोलिक बनोट र सीमित स्वास्थ्य पूर्वाधारका लागि यी दुई विधाको बीचमा एउटा यस्तो अत्यन्त महत्वपूर्ण र बहुमुमुषी विधा छ, जसलाई नेपालको स्वास्थ्य प्रणालीको ‘मेरुदण्ड’ मानिन्छ-त्यो हो एम।डि।जि।पी अर्थात् ‘ जनरल प्राक्टिस एन्ड इमर्जेन्सी मेडिसिन ’ मा विशेषज्ञता ।

नेपालको छुट्टै पहाडी जिल्ला अस्पतालहरूको सङ्कटकालीन वाडैरिख काठमाडौँका व्यस्त कर्णारिट अस्पतालहरूको आकस्मिक विभागसम्म, एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूले नेपाली स्वास्थ्य सेवाको मुहार फेरिरहेका छन् । उनीहरूको भूमिका, क्षमता र नेपालले बेहोरिरहेका स्वास्थ्य चुनौतीहरूमार्थको प्रभावका बारेमा धेरै चर्चा हुने गरेको पाइँदैन ।

एम।डि।जि।पीलाई धेरैले केबल ‘जनरल फिजिसियन’ वा ‘सामान्य चिकित्सक’को रूपमा बुझ्ने गर्छन्, तर यो बुझाइ पूर्णतया अपूर्ण छ । एम।डि।जि।पी एउटा पूर्णकालीन तीन वर्षे स्नातकोत्तर (पिजी) विशेषज्ञता हो । यो विशेषज्ञताले चिकित्सकलाई आधारभूत चिकित्सा र शल्यक्रियाका विभिन्न विधामा सघन तालिम दिन्छ । एम।डि।जि।पीलाई चिकित्सा क्षेत्रमा ‘रिस्स आर्मी नाइफ’ पनि भनिन्छ । जसरी रिस्स आर्मी नाइफमा अनेकन औजारहरू एकीकृत हुन्छन्, त्यसरी नै

एक एम।डि।जि।पी डाक्टरले एकैसाथ बालरोग, स्त्रीरोग (प्रसूति।सहित), हाडजोर्नी (अर्थोपेडिक्स), सामान्य शल्यक्रिया (जनरल सर्जरी) र सबैभन्दा महत्वपूर्ण रूपमा आकस्मिक चिकित्साको जिम्मेवारी सम्हाल्न सक्छन् । उनीहरूले बच्चाको भ्याक्सिनदेखि गर्भवतीको जटिल शल्यक्रिया (सिजरियन सेक्सन), भौँचिएको हाडको प्लास्टर र हृदयघात वा गम्भीर दुर्घटनाको प्रारम्भिक जीवनरक्षक उपचारसम्म गर्नसक्ने क्षमता राख्छन् । यो बहुआयामिक क्षमता नै नेपालको ग्रामीण स्वास्थ्य सेवाका लागि अपरिवर्तनीय बनेको छ ।

(क) ग्रामीण नेपालमा: 'एक डाक्टर, अनेक अस्पताल'

नेपालका करिब ६० प्रतिशत जनसं्र या बसोबास गर्ने दुर्गम पहाडी भूभागमा स्वास्थ्य सेवाको पहुँच गम्भीर चुनौतीका रूपमा रहेको छ । मुटु, मस्तिष्क वा बालरोग विशेषज्ञहरू ती ठाउँमा पुग्न सम्भव छैन । यही शून्यपनलाई एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूले ‘फ्रन्टलाइन कमान्डर’ बनेर भरिरहेका छन् ।

जीवन बचाउने शल्यक्रिया र प्रसूति सेवा

डोल्पा, अछाम, ताप्लेजुङ, मनाङ वा दार्चुलाजस्ता भौगोलिक रूपमा विकट जिल्ला अस्पतालहरूमा जब बिरामीलाई जीवन-मरणको सङ्कट आइपर्छ, तत्काल काठमाडौँ वा दूला सहरमा पठाउन घण्टौँ वा दिनौँ लाग्न सक्छ । उदाहरणका लागि, गर्भवती महिलाको पाटोघरमा बच्चा अडिक्ँदा वा आन्द्रा फुट्दा (परफोरेटेड एपेन्डिक्स), केही मिनेटको ढिलाइले पनि बिरामीको ज्यान जान सक्छ । यस्तो सङ्कटकालीन घडीमा एम।डि।जि।पी डाक्टरले नै तत्काल अपरेसन गरेर बिरामी बचाउँछन् । सिजरियन सेक्सनमा शल्यक्रिया गरेर आमा र बच्चा दुबैको जीवन बचाउँछन् । उनीहरूले उपलब्ध सीमित स्रोत र उपकरणका बाबजुद पनि ‘सर्जरी’ र ‘ प्रसूति’ सेवा दिएर ग्रामीण जनसन्तलाई ‘रिफरी सेन्टर’ बाट ‘उपचार केन्द्र’ मा रूपान्तरण गरेका छन् ।

कुशल व्यवस्थापकीय नेतृत्व

एम।डि।जि।पी डाक्टरहरू केबल उपचारकर्ता मात्र होइनन्, ग्रामीण जिल्ला अस्पतालहरूमा प्रायः उनीहरू नै अस्पतालका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट (मेसु) पनि हुन्छन् । उनीहरूले सीमित बजेट र जनशक्तिका बीच अस्पतालको व्यवस्थापन गर्ने, स्वास्थ्यकमीहरूलाई नेतृत्व दिने, आधारभूत ल्याब र औषधीहरू उपलब्ध गराउने र दूला स्वास्थ्य शिविरहरू आयोजना गर्ने जिम्मेवारी कुशलतापूर्वक निर्वाह गरेका हुन्छन् । उनीहरूको नेतृत्व क्षमताले नै दुर्गमका स्वास्थ्य संस्थालाई चलायमान बनाइराखेको हुन्छ ।

विवेकपूर्ण ‘रिफरल’ प्रणाली

एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूको व्यापक ज्ञानले गर्दा उनीहरूले बिरामीलाई ‘ट्राइज’ गर्न सक्छन् । उनीहरूले कुन बिरामीको उपचार गाउँमै सम्भव छ र कसलाई मात्र सहर पठाउनु अनिवार्य छ भन्ने निर्णय क्षमता राख्छन् । यसले गर्दा अनावश्यक रूपमा अन्य अस्पतालहरूमा पठाइने बिरामीहरूको संर्ा कम हुन्छ, जसले बिरामीको लाखौँ रुपैयाँ र समयको बचत गर्नुका साथै दूला सहरी अस्पतालहरूको अनावश्यक बोझ पनि घटाउँछ ।

(ख) सहरी क्षेत्र: 'फ्यामिली डाक्टर' को उदय
सहरका दूला अस्पतालहरूमा विशेषज्ञहरूको भीड भए पनि एम।डि।जि।पी डाक्टरको भूमिका त्यहाँ पनि उत्तिकै महत्वपूर्ण रहेको छ तर निम्न बुँदाहरूको आधारमा त्यस भूमिकालाई फरक ढङ्गले पनि हेर्न सकिन्छ:

होस्पिटलकै केन्द्रको पैरवी

आजको सहरी जीवनशैलीमा हुर्किएका अधिकांश बिरामीहरू सामान्य लक्षणका लागि पनि विशिष्ट विशेषज्ञ कहँहँ धाउँदा हेरान हुने गर्छन् । टाउको दुख्दा न्युरोलोजिस्ट, पेट दुख्दा ग्यास्ट्रोलोजिस्ट र छालाको समस्याका लागि डर्मटोलोजिस्ट कहँहँ जानुपर्ने बाध्यता छ । एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूले यसको साटो बिरामीको समग्र स्वास्थ्य जाँच गर्छन् । उनीहरूले बिरामीको शारीरिक समस्या मात्र होइन, मानसिक स्वास्थ्य, जीवनशैली, पारिवारिक

इतिहास र सामाजिक अवस्थालाई पनि बुझेर उपचारको योजना बनाउँछन् । यसले गर्दा सही विशेषज्ञ कहँहँ जाने भन्ने अलमल हट्छ र निरन्तर र व्यापक स्वास्थ्य सेवा सुनिश्चित हुन्छ । यसरी उनीहरूले पहिलो सम्पर्क बिन्दुका रूपमा कार्य गरेका हुन्छन् ।

इमर्जेन्सी विभागका कमान्डर

काठमाडौँ, पोखरा वा विगतनगरका अधिकांश दूला अस्पतालका आकस्मिक विभागको नेतृत्व एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूले नै गरिरहेका छन् । दुर्घटना, हृदयघात, स्ट्रोक, वा अन्य आकस्मिक अवस्थाका बिरामीहरू आउँदा उनीहरूले नै तुरुन्तै बिरामीको अवस्था अँकलन गरी ‘ट्राइज’ गर्छन्-अर्थात् कसलाई पहिला उपचार गर्ने र कुन विशेषज्ञलाई बोलाउने भनेर तत्काल निर्णय गर्छन् । उनीहरूको तीव्र निर्णय क्षमता र बहुआयामिक सीप आकस्मिक सेवाको जीवनेरेखा हो ।

दीर्घ रोग व्यवस्थापन

उच्च रक्तचाप, मधुमेह, थाइराइडजस्ता दीर्घकालीन रोगहरूको नियमित ‘फलोअप’ र जीवनशैली परामर्शका लागि एम।डि।जि।पी डाक्टरहरू सबैभन्दा उपयुक्त मानिन्छन् । उनीहरूले बिरामीसँग दीर्घकालीन सम्बन्ध स्थापित गरी रोगलाई नियन्त्रणमा राख्न र जटिलताहरू आउन नदिन मदत गर्छन् ।

भविष्यको मार्गचित्र

एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूको यति धेरै महत्व हुँदाहुँदै पनि नेपालमा उनीहरूले उचित पहिचान र प्रोत्साहन पाउन सकेका छैनन् । यस विधाका डाक्टरहरूले सामना गरिरहेका केही मुख्य चुनौतीहरू यस प्रकार छन् : सरकारी दरबन्दीको कमी : सरकारले जिल्ला अस्पतालहरूमा एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूको आवश्यक सङ्ख्यामा स्थायी दरबन्दी सिर्जना गर्न सकेको छैन ।

प्रोत्साहनको अभाव : दुर्गममा काम गर्ने एम।डि।जि।पीहरूलाई पर्याप्त आर्थिक सुविधा, आवास, र करिबर विकासको अवसर नहुँदा उनीहरू सहरी क्षेत्रमा वा विदेश पलायन भइरहेका छन् ।

ज्ञानमनसमा तलत बुझाइ : विशेषज्ञको रूपमा स्पष्ट पहिचान नहुँदा बिरामीहरूले पनि उनीहरूको क्षमतालाई कम आँक्ने गरेको अवस्था अझै पनि छ ।

यसमा निक साइमन्स इन्स्टिट्युट जस्ता संस्थाहरूले ग्रामीण क्षेत्रमा एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूलाई पठाउन प्रोत्साहन कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिरहेका छन् तर यो दीर्घकालीन समाधान होइन । राज्यले अब एम।डि।जि।पीलाई प्राथमिकता प्राप्त विशेषज्ञ मानेर तत्कालै कदम चाल्नुपर्छ । प्रत्येक जिल्ला अस्पतालमा अनिवार्य एम।डि।जि।पी दरबन्दी: कम्तीमा दुईदेखि तीन जना एम।डि।जि।पी विशेषज्ञहरूको स्थायी पद सिर्जना गरिनुपर्छ । दुर्गम भत्ता र विशेष प्रोत्साहन प्रायोजक ल्याएर दुर्गममा काम गर्न आकर्षक तलब, सुविधा र शैक्षिक अवसरहरू प्रदान गर्नुपर्छ । ‘फ्यामिली मेडिसिन’ को रूपमा विकास गरी सहरी क्षेत्रमा ‘फ्यामिली डाक्टर’को अवधारणालाई स्थापित गर्नुपर्छ, जसले एम।डि।जि।पीहरूको पहिचानलाई अझ बलियो बनाउन आवश्यक छ ।

निष्कर्ष

नेपालको विकट भौगोलिक वास्तविकतालाई हेर्दा हामीलाई हरेक विधाका ‘माइक्रो-स्पेसलिस्ट’ भन्दा पनि सबै विधाको आधारभूत ज्ञान, शल्यक्रियाको सीप र आकस्मिक सेवाको क्षमता भएका एम।डि।जि।पी डाक्टरहरूको खाँचो बढी छ । जबसम्म गाउँको स्वास्थ्य चौकीलाई केबल रिफर गर्ने ठाउँबाट जीवन बचाउन सक्ने ‘उपचार केन्द्र’ मा बदल्न सकिँदैन, तबसम्म लाखौँ नेपाली गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवाबाट वञ्चित भइरहनेछन् । यो द्रुदृष्टिलाई साकार पार्नका लागि एम।डि।जि।पी विशेषज्ञहरूको भूमिकालाई राज्यले उच्च सम्मान र कदर गर्नुपर्छ । उनीहरूलाई प्रोत्साहन दिएर नेपालको स्वास्थ्य सेवालाई बलियो र समावेशी बनाउनु आजको तत्कालको आवश्यकता हो । (लेखक जेनरल प्राक्टिस एन्ड इमेर्जेन्सी मेडिसिन एसोसिएसन नेपालका अध्यक्ष हुनुहुन्छ)

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार र सम्मानलाई सुनिश्चित गर्न सरकार प्रतिबद्ध: सञ्चारमन्त्री खरेल

काठमाण्डु । सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री जगदीश खरेलले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार, समानता, समावेशिता र सम्मानलाई सुनिश्चित गर्न सरकार प्रतिबद्ध रहेको बताउनुभएको छ ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिको ३४औँ अन्तरराष्ट्रिय दिवसका अवसरमा मूल समारोहमा मन्त्री खरेलले सरकारले अपाङ्गमैत्री नीतिगत र संरचनागत सहकार्य गर्ने विश्वास व्यक्त गर्नुभयो । अपाङ्गता भएका व्यक्तिको सहयोगी निर्देशिका चाँडै कार्यान्वयनमा ल्याइने उहाँले विश्वास व्यक्त गर्नुभयो ।

“यसअघि राजनीतिक दलका नेताले गर्छु भने गरेनन् तर, म गर्छु भन्दैन । गरिसकेपछि गरै है भनेर भनौँला । हाम्रो देशमा गर्छु भने रोग छ”, मन्त्री खरेलले भनुभयो । सञ्चारमन्त्रीखरेललेसरकारकोतर्फबाट निर्देशिका कार्यान्वयनमा ल्याउने र कर्मिता सानो रूपमा भए पनि गम्भीर रूपमा अपाङ्गता भएका नेपाली दाजुभाई दिदीबहिनीका लागि केही न केही प्रक्रियाको प्रारम्भ गरिने स्पष्ट पर्नुभयो । उहाँले सामाजिक न्याय, समता, समानता तथा विवेधरहित समाज निर्माण र सामाजिक विभेदको अन्त्य गर्न सरकार प्रतिबद्धताका साथ लामै बताउनुभयो ।

सञ्चारमन्त्री खरेलले प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले दिवसको अवसरमा दिनुभएको शुभकामना सन्देशमा पनि सरकार अपाङ्गता भएका व्यक्तिको साथमा रहेको जानकारी गराइसक्नुभएकाले यसलाई अगाडि बढाउने कुरामा सरकारलाई सहयोग पुग्ने

बताउनुभयो । उहाँले सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्रालयलाई कसरी अपाङ्गमैत्री बनाउन सकिन्छ, नीतिगत र संरचनागतरूपमा कार्यान्वयन गर्न मन्त्रालय सहकार्य गर्न तयार रहेको उल्लेख गर्नुभयो ।

निर्वाचनको सम्पूर्ण वातावरण बनिसकेको छ

सरकारले कानुनिक प्रवर्द्धन र अपाङ्गता भएका नागरिकको हक अधिकार प्रवर्द्धनका लागि विश्वभर संयुक्त राष्ट्रसङ्घको पहलमा सन् १९९२ देखि हरेक वर्ष डिसेम्बर ३ तारिखका दिन अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अन्तरराष्ट्रिय दिवस मनाइएको छ । अपाङ्गता भएका नागरिकको हक अधिकार प्रवर्द्धनका लागि विश्वभर संयुक्त राष्ट्रसङ्घको पहलमा सन् १९९२ देखि हरेक वर्ष डिसेम्बर ३ तारिखका दिन अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अन्तरराष्ट्रिय दिवस मनाउन थालिएको हो । दिवसले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार, समानता, समावेशिता र सम्मानलाई सुनिश्चित गर्ने सभा संकल्पलाई पुनः स्मरण गराएको छ ।

नेपालको संविधानले अपाङ्गता भएका नागरिकलाई विविधताको पहिचानसहित मर्यादा र आत्मसम्मानपूर्वक जीवनयापन गर्न पाउने तथा सार्वजनिक सेवा

गर्नुपर्नेछ ।

अगाडि बढेको छ ।” महासङ्घका अध्यक्ष देवीदत्त आचार्यले अपाङ्गमैत्री संरचना र नीतिगत सुधारका लागि

सरोकारवालाको ध्यानाकर्षण गराउनुभयो । महिला बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय, समाजकल्याण परिषद्, राष्ट्रिय अपाङ्ग महासङ्घ नेपाल र राष्ट्रिय अपाङ्ग कोषको संयुक्त आयोजनामा भएको कार्यक्रममा अपाङ्गता क्षेत्रमा योगदान पुर्याउने विभिन्न व्यक्तित्वलाई कदरपत्रसहित सम्मान गरिएको थियो ।यसअघि बुधबारे बिहान सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री खरेलको नेतृत्वमा प्रभातफेरी आयोजना गरिएको थियो । खुलामञ्चबाट सुरु भएको प्रभातफेरी भृकुटीमण्डपमा आएर सभामा परिणत भएको थियो ।

‘अपाङ्गता समावेशी समाजको प्रवर्द्धन’ सामाजिक उन्नतिको संवर्द्धन’ नाराका साथ यस वर्ष अपाङ्गता भएका व्यक्तिको ३४औँ अन्तरराष्ट्रिय दिवस मनाइएको छ । अपाङ्गता भएका नागरिकको हक अधिकार प्रवर्द्धनका लागि विश्वभर संयुक्त राष्ट्रसङ्घको पहलमा सन् १९९२ देखि हरेक वर्ष डिसेम्बर ३ तारिखका दिन अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अन्तरराष्ट्रिय दिवस मनाउन थालिएको हो । दिवसले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार, समानता, समावेशिता र सम्मानलाई सुनिश्चित गर्ने सभा संकल्पलाई पुनः स्मरण गराएको छ ।

नेपालको संविधानले अपाङ्गता भएका नागरिकलाई विविधताको पहिचानसहित मर्यादा र आत्मसम्मानपूर्वक जीवनयापन गर्न पाउने तथा सार्वजनिक सेवा

“सरकारको ६ महिने अवधिको मुख्य दायित्व फागुन २१ गते निर्वाचन सम्पन्न गर्नुपर्ने छ, निर्वाचन जसरी पनि हुँदैछ, त्यसको सम्पूर्ण वातावरण बनिसकेको छ, सरकार यसमा दृढ छ । निर्वाचनसँगै सुशासन प्रवर्द्धन र भ्रष्टाचार नियन्त्रणमा सरकार दृढतापूर्वक बढेको छ ।”

अध्यक्ष देवीदत्त आचार्यले अपाङ्गमैत्री संरचना र नीतिगत सुधारका लागि

तथा सुविधामा समान पहुँचको हक सुनिश्चित गरेको भए पनि व्यवहारिक रूपमा पूर्ण कार्यान्वयन हुनुपर्ने माग उठ्दै आएको छ ।रासस

बूढीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना अघि बढाउन सरकार लागिपरेको छ : प्रधानमन्त्री कार्की

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले बूढीगण्डकी जलविद्युत् आयोजनाको काम छिटो अघि बढाउन सरकार लागिपरेको बताउनुभएको छ ।

बूढीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना निर्माणका लागि कम्पनी स्थापना भइसकेको र उक्त पेट्रोलेलियम पदार्थमा लगाइएको अतिरिक्त जनश्रमको रकम प्रत्येक वर्ष खातामा जाने व्यवस्थाका लागि आवश्यक प्रक्रिया अघि बढाइने उहाँको भनाइ छ ।यससम्बन्धी प्रक्रिया छिटो अघि बढाउन उहाँले ऊर्जा र अर्थ मन्त्रालयलाई निर्देशन पनि दिनुभएको प्रधानमन्त्रीको सचिवालयले जनाएकोछ ।यसै विषयमाप्रधानमन्त्री कार्कीले बुधबार पूर्वप्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टाईलगायत आयोजना प्रभावित क्षेत्र गोरखा र धादिङका केही पूर्वजनप्रतिनिहरू तथा स्थानीय सरोकारवालासँग छलफल गर्नुभयो ।

त्यसक्रममा पूर्वप्रधानमन्त्री

भट्टाईले बूढीगण्डकी आयोजना अघि बढाउन सरकारले देखाएको तत्परताप्रति खुसी व्यक्त गर्दै यसलाई केवल विद्युत् आयोजनामा मात्र सीमित नगरी बहुउद्देश्यीय आयोजनामा विकास गर्न छुट्टै प्राधिकरण गठनका लागि सुझाव दिनुभयो । छलफलमा अर्थमन्त्री रामेश्वर खनाल र प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयका अन्य अधिकारीहरूको सहभागिता थियो । एक हजार २०० मेगावाटको यस जलविद्युत् आयोजनाको लागत २०७९ मा दुई खर्ब ५५ अर्ब अनुमान गरिएको थियो । अब यो लागत चार खर्ब नाप्ने अनुमान छ । नेपाल सरकारले जग्गा अधिग्रहण गरी रु ४२ अर्ब स्थानीय जग्गाधनीलाई मुआब्जा दिइसकेको छ । काठमाडौँ, पोखरा र चितवन जस्ता ठूला सहरको बीचमा रहेको यो आयोजना निर्माण सम्पन्न गर्न कम्तीमा आठ वर्ष लामै आँकलन छ ।रासस

एमाले महाधिवेशनको तयारी तीव्र

काठमाण्डु । नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले) को आसन्न ११ औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनको तयारी तीव्र रुपमा अघि बढाइएको छ ।

महाधिवेशन व्यवस्थापन तयारीका विषयमा बुधबार सो पार्टीको केन्द्रीय कार्यालय, च्यासलमा महासचिव शङ्कर पोखरेलसहितका नेताहरूबीच

छलफल भएको छ । छलफलमा उपमहासचिवहरू प्रदीप शर्वाजी, पृथ्वीसुब्बा गुरुङ, विष्णु रिमाल, सचिवहरू, तोकिएका सङ्गठन विभागका प्रमुखसहित विभागीय प्रमुखहरू, स्थायी कमिटी सदस्य, पोलिटब्युरो सदस्य तथा व्यवस्थापन समिति सचिवालयमा रहेका अन्य नेताहरू सहभागी

थिए । महाधिवेशनका लागि जिल्ला र प्रवासहरूबाट प्राप्त प्रतिनिधिको सूचीलाई केन्द्रीय सङ्गठन विभागले अन्तिम रूप दिने कार्य गरिरहेको बैठकमा जानकारी गराइएको छ । गत मङ्सिर १३ गते सबै मातहतका कमिटी र जनसङ्गठनमा देखिएका विवाद समाधान भएपछि प्रतिनिधि सूची पूर्णरूपमा केही दिनमै टुक्रो

बजेट कटौती र सेवासुविधा खोसिएको विषयमा राष्ट्रियसभा सांसद र अर्थमन्त्रीबीच नोकभोक

काठमाण्डु । सरकारले चालु आर्थिक वर्षको बजेटमा परेका केही योजनाको कटौती र राष्ट्रियसभा सांसद तथा पूर्वविशिष्टहरूको स्वकीय सचिवलगायत सेवा सुविधा खोसेको विषयमा संसदीय समितिमा नोकभोक चलेको छ ।

संसदीय समित् राष्ट्रियसभा अन्तर्गतको विकास, आर्थिक मामिला तथा सुशासन समितिको बुधबारको बैठकमा सांसदहरू र अर्थमन्त्री रामेश्वरप्रसाद खनालबीच आरोप-प्रत्यारोप भएको हो । अहिलेको सरकारले राष्ट्रियसभाप्रति बदलाको भावले प्रेरित भएर काम गरिरहेको आरोप समितिका सदस्यहरूले लगाइरहँदा अर्थमन्त्री खनालले त्यसको प्रतिवाद मात्र गर्नुभएन अतिरिज्जत लाञ्छनाको पुष्टि गर्न चुनौतीसमेत दिनुभयो ।

गत भदौ २३ र २४ गतेको जेनजी आन्दोलनपछि गठित विद्यमान सरकारले आर्थिक अनुशासन कायम गर्ने र आगामी निर्वाचनका लागि खर्च जुटाउने भन्दै चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को बजेटमा परेका ठुक्कै आयोजनाको कटौती गरेको थियो । पूर्वतयारी नसकिएका, राजनीतिक पहुँच र शक्तिका आधारमा बजेटमा परेका, रु तीन करोडभन्दा कम लागतका ठुक्कै आयोजना कटौती गर्ने नीति सरकारले लिएको छ ।

त्यस्तै, अनुत्पादक खर्च कटौती र मितव्ययिता कायम गर्ने भन्दै गत असोज ५ गतेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले कानुनविपरीतका सेवा सुविधा कटौती गर्ने निर्णय गरेको थियो । सुशासन समितिको आजको बैठकमा सांसदहरूले यी दुई विषयलाई पेचिलोसँग उठाएका हुन् । समितिका सदस्य भुवनबहादुर सांसदहरूप्रति अहिलेको सरकारको धारणा के हो ? भन्दै प्रश्न गर्नुभयो ।

“राष्ट्रियसभाका सांसदको स्वकीय सचिवको सेवा सुविधा

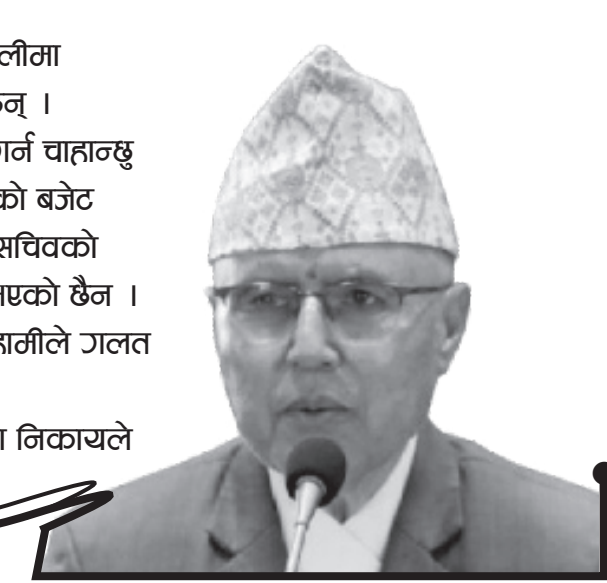
“लाञ्छना लगाउने शैलीमा केही विषय आएका छन् ।

यसमा म के स्पष्ट गर्न चाहान्छु भने, नेपाल सरकारको बजेट बचाएर अर्थमन्त्री र सचिवको कम्पनीमा लगाजी भएको छैन । यो गलत हो । यदि हामीले गलत गरेका रहेछौं भने अख्तियारलगायतका निकायले हेर्ने नै छन”

कटौती भएको छ । बजेटमा परेका माननीयका योजना काटिए । हामी अन्यायमा पर्यौं”, उहाँको भनाइ थियो, “तीन करोड रुपैयाँभन्दा कमका आयोजना काट्ने भनिएको छ । राष्ट्रिय सभाका सांसदका १०० जति पनि योजना पनि बजेटमा परेका छैनन् । त्यसमा पनि सबै विकास योजना कटौती गरेर त हुँदैन होला ।”अर्का सांसद विष्णुबहादुर विश्वकर्माेले पनि सांसदको स्वकीय सचिव कटौती गरेको प्रती आक्रोश पोख्नुभयो । “राष्ट्रियसभाविद्वत्त्वर्गको सभा हो । लामो समय राजनीतिक योगदान गरेका व्यक्ति यहाँ छन् । यहाँ धनी र ठेकेदारका छोराछोरी कोहि छैनन् । सहारा चाहिने बेलामा सुविधा कटौती गरेर बेसहारा बनाइएको छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

त्यस्तै, ठुक्कै आयोजना कटौतीकानाममा सरकारले विकास विरोधी काम गरेको पनि उहाँको जिकिर छ । बजेटका योजना तथा कार्यक्रम कटौती गरेर करिब रु एक खर्ब २० अर्ब बराबर जोगाइएको भने पनि यसले विकास निर्माणका काम र मुलुकको समग्र आर्थिक अवस्थामा प्रतिकूल असर देखिने उहाँको भनाइ छ ।

सांसद शारदादेवी भट्टले अहिलेको सरकारले राष्ट्रियसभा सांसदको स्वकीय सचिवको

सुविधा खोसेको तर सरकारमा रहेका व्यक्तिले भने त्यस्तो सुविधा लिएर आफैँमाथि नैतिकताको प्रश्न खडा गरेको बताउनुभयो । “प्रधानमन्त्री आफूले स्वकीय सचिव राख्ने तर हामी सांसदको खोसिएको छ”, उहाँले भन्नुभयो । सांसदहरूले विमानस्थलमा अतिविशिष्ट कक्ष प्रयोग गर्न नपाएको प्रति पनि उहाँको गुनासो थियो ।

सांसद उर्मिला अर्यालले अहिलेको सरकारले बदलाको भावले प्रेरित भएर बजेट कटौती र सेवा सुविधा खोस्ने निर्णय गरेको आरोप लगाउनुभयो । “पुर्वाधार निर्माणका लागि छुट्याइएको बजेट कटौती भएको छ । बजेट कटौती गर्नु भनेको सांसदप्रति बदलाको भावनाजस्तो हुन्छ । यस्तो नहोस्”, उहाँले भन्नुभयो ।

राष्ट्रियसभाका सांसदहरूले पनि विभिन्न समयका राजनीतिक परिवर्तनका लागि योगदान दिएको बताउनुहुँदै अहिलेको सरकारले त्यसको सम्मान गर्न नसकेको बताउनुभयो । त्यस्तै, काम सुरु भइसकेका आयोजनामा बजेट कटौती हुँदा त्यसले थप समस्या सृजना गरेको उहाँको भनाइ छ । जेनजी आन्दोलनका घाइतेको सही व्यवस्थापन र रेखदेख भए-नभएकोबारे पनि

उहाँले सरकारसँग प्रश्न गर्नुभयो । सांसदहरूको जवाफमा अर्थमन्त्री रामेश्वरप्रसाद खनालले सरकारका कामप्रति अनावश्यक शङ्का-उपशङ्का र लाञ्छना लगाउने काम भएको प्रतिक्रिया जनाउनुभयो । “लाञ्छना लगाउने शैलीमा केही विषय आएका छन् । यसमा म के स्पष्ट गर्न चाहान्छु भने, नेपाल सरकारको बजेट बचाएर अर्थमन्त्री र सचिवको कम्पनीमा लगानी भएको छैन । यो गलत हो । यदि हामीले गलत गरेका रहेछौं भने अख्तियारलगायतका निकायले हेर्ने नै छन्”, अर्थमन्त्री खनालको भनाइ थियो, “सामाजिक सञ्जालतिर आएका र हल्लाका भरमा अनावश्यक लाञ्छना लगाउन भएन । हामीलाई सोधेको भए वास्तविकता के हो भन्थ्यौं । सार्वजनिक रूपमा लाञ्चना लगाउन अघि त्यो साचो हो वा होइन भनेर आफैँ पनि सोधखोज गर्नुपर्थ्यो ।”

सुशासन कायम गर्ने र सरकारको कोषलाई व्यवस्थित गर्न यी कदमहरू चालिएको बताउनुहुँदै अर्थमन्त्री खनालले मापदण्ड बमोजिम र कानुनले व्यवस्था गरेका कुनै पनि सेवा सुविधा कटौती नभएको स्पष्ट पार्नुभयो । राष्ट्रियसभा सांसदहरूलाई स्वकीय सचिवलगायतका सेवा सुविधा दिने हो भने कानुन बनाएर

अहिलेको सरकारले सकेसम्म आगामी सरकारलाई दायित्व थप्ने गरी काम नगर्ने, पूरक बजेट नल्याउने र दीर्घकालीन दायित्व सृजना नगर्ने गरी काम गरिरहेको अर्थमन्त्री खनालको भनाइ छ । त्यस्तै, आगामी फागुन २१ गतेका लागि तय भएको प्रतिनिधिसभा निर्वाचनका लागि खर्च जोहो गर्नुपर्ने र त्यसका लागि विद्यमान बजेटभित्रै स्रोत खोज्नुपर्ने भएकाले अर्थ मन्त्रालयको समस्या पनि सांसदहरूले बुझ्दिनुपर्ने उहाँको आग्रह थियो ।रासस

धार्मिक पर्यटकका लागि आकर्षक गन्तव्य बन्दै शालग्राम सङ्ग्रहालय

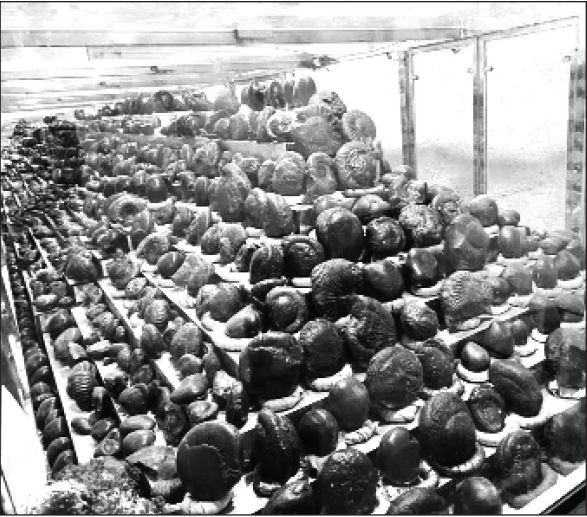
ढोरपाटन । बागलुङ नगरपालिका-४ कुँडुलेस्थित शालग्राम सङ्ग्रहालयमा आन्तरिक तथा बाट्य पर्यटकको आकर्षण बढेको छ । मानव निर्मित सुरुङभित्र सवा एक लाख शालग्राम शिला एकै पटक देख्न सकिने हुँदा पर्यटक बढेका हुन् ।

विशेष गरी मुस्ताङ घुम्नका लागि आएका पर्यटकहरु यहाँ आउने गरेका छन् । पछिल्लो समय औसतमा दैनिक ३०० पर्यटकले सङ्ग्रहालयको अवलोकन गर्ने गरेका छन् ।

शालग्राम शिलालाई १०० मिटर सुरुङभित्र संरक्षण गरेर राखिएको छ। सार्वजनिक बिदाको दिन एक हजारभन्दा बढी पर्यटक आउने गरेको सङ्ग्रहालयका संरक्षक ऋषि स्वामी प्रपनचार्यले जानकारी दिनुभयो ।

पछिल्लो चार महिनामा मात्रै २५ हजारभन्दा बढी पर्यटकले सङ्ग्रहालय अवलोकन गरेको उहाँको भनाइ छ । गत वर्ष भण्डै दुई लाख पर्यटक यहाँ आएको अहिले बताउनुभयो । सङ्ग्रहालय पाँच वर्षअघि सर्वसाधारणलाई खुला गरिएको थियो ।

मिश्रूल आकारमा सुरुङभित्र रहेको सङ्ग्रहालयसहित त्रिवेणीधाम देखि दामोदर कुण्डसम्मको नक्सा, विभिन्न मठमन्दिरका आकृति बनाइएको छ । सङ्ग्रहालयमा ३०० किलो तौलसम्मका शालग्राम

छन् । ऋषि प्रपनचार्यले भन्नुभयो, “नेपालीसहित भारतीय पर्यटकको आकर्षण बढेको छ, सुरुमा खासै पर्यटकको आगमन हुन सकेको थिएन, तर पछिल्लो समय आगन्तुकको सर्ा बढ्दै गएको छ, अहिले सार्वजनिक बिदामा एक हजारभन्दा बढी पर्यटक यहाँ आउँछन्, अरु बेला पनि दुई/तीन सय आइरहेका छन् ।”

पश्चिम नवलपरासीबाट घुम्न आएकी एलिना खनालले सङ्ग्रहालय धार्मिक महत्वको भएको बताउनुभयो । उहाँ मुक्तिनान पुगेर फर्किने क्रममा यहाँ आउनुभएको थियो । “यति दूला सङ्ग्रहालयबारे मलाई थाहा थिएन, यहाँ आएर यति धेरै शालग्राम अवलोकन गर्न पाउँदा निकै खुसी लाग्यो”, खनालले

भन्नुभयो, “कालीगण्डकीमा अहिले शालग्राम पाइन छोडे, तर यहाँ सङ्ग्रहित गरेर राखेको देख्दा अचम्म लाग्यो, यसको संरक्षण गर्न जरुरी छ ।”

शालग्राम सङ्ग्रहालय अवलोकनका लागि चितवनबाट आउनुभएका टीकाराम पाठकले पारिवारिक भ्रमणका लागि यहाँ आएको बताउनुभयो ।

सङ्ग्रहालयमा राखिएका कालिगण्डकी नदीको उत्तमस्थल दामोदरकुण्डदेखित्रिवेणीधामसम्मको नक्सासहितको आकृतिले आकर्षित गरेको उहाँको भनाइ छ ।

शालग्राम सङ्ग्रहालय क्षेत्रमा श्रीरङ्गबेटेश मुक्तिनारायण मन्दिरलगायतका थुप्रै धार्मिक संरचना निर्माण भएका छन्।रासस

एकसय वर्ष पुरानो भुत्तेको जेरी पसल

पोखरा । पोखराको भीमसेन टोलमा एक पुरानो घर छ, सामान्य मर्मत गरिएको तर घरभित्र १०० वर्षको इतिहास छ । बिहानैदेखि यहाँ मानिसको भीड लाग्छ । कतिपयलाई थाहा नहुन सक्छ, किन भीड ? बाहिर न त दूलो साइनबोर्ड छ, न कुनै ब्यानर । तर भित्र छ पोखराको सबैभन्दा पुरानो र प्रसिद्ध ‘भुत्तेको जेरी पसल ।’ तातो तेलको गन्ध, चिनीको मीठाससँगै त्यहाँबाट निस्कने धुँवा समेत विशेष लाग्छ । एउटा विशेष स्वादको लागि मानिसहरु घण्टौँ कुर्न तयार हुन्छन् । स्वादिलो जेरीसँग मुख मिठो बनाउन आतुरहरुमा निकै शान्लनता र धैर्यता देखिन्छ ।

भुत्ते जेरीको कथा सुरु हुन्छ सिद्धिलाल चुल्याजुबाट । उहाँ १९७० सालमा रोजगारको सिलसिलामा म्यानमार (बर्मा) पुनुनुभएको थियो । सिद्धिलालले त्यहाँ सिकेको पाककला लिएर नेपाल फर्केपछि १९७२ सालमा पोखराको पुरानो भीमसेन टोलमा भुत्तेको मिठाई पसल सञ्चालन गर्नुभयो । व्यवसाय यति लोकप्रिय भयो कि सिद्धिलाललाई ‘भुत्ते साहु’ भनेर चिनिन थालियो । त्यही नाम समयसँगै रूपान्तरित हुँदै आजको ‘भुत्तेको जेरी पसल’ बन्न पुग्यो ।

हजुरबुबादेखि छोरामम्म अनि अहिले नातिसम्म यो व्यवसाय घरकै हातले चल्दै आएको छ । सिद्धिलालको निधनपछि आमा मिश्रीमायाले पनि छोराहरुको साथमा व्यवसाय चलाउनुभयो । आमाको पनि निधनपछि कान्छा छोरा राजकुमार चुल्याजुले पुख्र्यौली थलोमा व्यवसाय सहालुनुभयो । अहिले उहाँको श्रीमती र छोरा एलिस पूर्ण रूपमा सोही व्यवसायमा संलग्न हुनुहुन्छ । तीन पुस्तासम्म जोडिएको यो व्यवसाय आज पोखराको पहिचान र ‘ब्राण्ड’ बनेको छ ।

व्यवसायमा चुल्याजु परिवारको आफ्नै समय तालिका छ । बिहान ८ बजेदेखि १२

बजे र बेलुका ४:३० देखि साँझ ६:३० बजेसम्म पसल खुला हुन्छ । अधिकांश नेपाली युवाहरु दीर्घकालीन काममा नटक्ने र विदेश जान नै हतारिने हुँदा चुल्याजु परिवारले अरूमा निर्भर नभई परिवारको जनशक्तिलाई उपयोग गरेर व्यवसाय चलाइरहनुभएको छ ।

“यो त खानेकुराको पसल होनी, एकपटक खाएपछि अर्को दिन आफन्त साथीभाइलाई लिएर आउनुहुन्छ, यो खोज्दै-खोज्दै खानु पर्ने जेरी हो, त्यसैले यसको नाम ‘हन्डिज जेरी’ हो” राजकुमारले हाँस्दै साइनबोर्ड नराख्नुको कारण सुनाउनुभयो । “माग बढ्ने बेला त भ्याइनभ्याइ हुन्छ । तर स्वाद, आकार र परम्परामा कहिल्यै सम्झौता गरेका छैनौँ र गर्दौँनै पनि”, उहाँ थप्नुहुन्छ ।

विसं २०१७मा राजामहेन्द्रपोखरा भ्रमणमा आउँदा सिद्धिलालले रोटीको निकै आर्क्षक द्वार बनाउनुभएको थियो रे । त्यो द्वार हेरेर राजा अत्यन्त खुसी भई रत्न मन्दिरमा बोलाएर बक्सिस दिएको विषय आज पनि चुल्याजु

परिवारका लागि गर्वको इतिहास बनेको छ । पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहले पनि विन्ध्यवासिनी पैदलयात्राको क्रममा यहाँको जेरी खानुभएको थियो । त्यो पलसमेत उहाँहरूले निकै स्मरण गर्नुहुन्छ । चर्चित सेलेब्रटी, पत्रकारहरु पनि सोध्दैखोज्दै आउने गरेको अनुभव राजकुमारले सुनाउनुभयो ।

दसैँ, तिहारमा थेगी नसक्नुको भीड हुन्छ । विदेशबाट घर आएकाहरुका लागि अझ विशेष स्थान बनेको छ यो ठाउँ । भुत्तेको जेरी खाएका मात्र होइन, नाम सुनेका पनि एकपटक ‘भुत्तेको जेरी’ खोज्दै पोखराको पुरानो भीमसेन बजारमा आइपुग्छन् । “देश विदेशबाट भुत्तेको जेरी कहाँ छ ? भनेर खोज्दै आउँदा निकै खुशी लाग्छ”, राजकुमार भन्नुहुन्छ । “पहिले जेरी दाउरामा पोलिन्थ्यो, शुद्ध घिउमा हुन्थ्यो, महमा भिजाइन्थ्यो तर समयसँगै अब घिउ, मह नै साह्रै महँगो हुन थाल्यो, चिनी र तेल प्रयोग हुन्छ । तर स्वाद गुम्न नदिउँ भनेर हामी दिनरात मेहनत गर्छौँ । रङ प्रयोग

गर्दैनौँ । दूलो, आकर्षक बुट्टा भएको जेरी बनाउँछौँ, ग्राहकले मनपराउनु भएको छ ।” यहाँ जेरीसँगै लाखमरी, खजुर, लालमोहन, फिनी, अनरसासमेत तयार हुन्छन् ।

नेवारी समुदायका पाठपूजा, वार्षिक पूजा हरेकमा यहाँका परिकारको माग निकै बढ्ने गरेको राजकुमारकी श्रीमती दयालक्ष्मी चुल्याजु बताउनुहुन्छ । “चाडपर्व नेवारी समुदायको पर्वहरुमा माग बढी हुन्छ”, उहाँ भन्नुहुन्छ । सासु-ससुराको व्यवसायलाई निरन्तरता दिएर ग्राहकको मन जित्न पाउँदा निकै आनन्द लाम्ने उहाँ बताउनुहुन्छ । हजुरबुबाले सन् १९१६ मा सुरु गरेको यो व्यवसायले निरन्तरता दिन पाउनु नै दूलो अवसर हो”, राजकुमारका छोरा एलिस गर्वका साथ बताउनुहुन्छ । एलिसले व्यवसायलाई विस्तार गर्दै अझ व्यवस्थित गर्ने सोच भने रहेको बताउनुभयो ।

भण्डै ४४ वर्षपछि भुत्तेको जेरीको स्वाद खोज्दै आउनुभएका भाइरोलोजिप्ट डा विष्णु उपाध्याय छोरा-नातिले निरन्तरता दिएको देख्दा निकै खुसी लागेको बताउनुहुन्छ । “म २०३८/३९ सालतिर म पोखराको रामघाटस्थित चिकित्सा शास्त्र अध्ययन संस्थामा थिएँ, त्यतिबेला यहाँको जेरी खुब खान आउँथे, आज ४४ वर्षपछि पुनः पोखरा आउँदा मलाई त्यो स्वादको याद आयो, यहाँ आएर जेरी खान पाउँदा निकै खुशी लाग्यो ।” भुत्तेको जेरी केबल मिठाई होइन, यो परम्पराको निरन्तरता, परिवारको श्रम र पोखराको पहिचान भएको बताउनुहुन्छ पोखराका अग्रज पत्रकार नारायण कार्की । “घण्टौँ पर्खेर खाने धैर्यता यसको स्वाद नै हो, तीन पुस्ता जोडिएको भुत्तेको जेरी पसल अहिले ‘ब्राण्ड’ बनेको छ । यो बाजेको पेसाप्रतिको नाति पुस्ताले देखाएको चासो र निरन्तरता निकै सकारात्मक र प्रेरणादायी पक्ष हो ।”रासस

पर्यटक घट्दा बेगनासका ढुङ्गा व्यवसायी सङ्कटमा

मुस्ताङ । स्याउ उत्पादनले प्रसिद्ध हिमाली जिल्ला मुस्ताङमा यस वर्ष स्याउ उत्पादन घटे पनि यहाँका किसानले स्याउ बिक्री गरेर आम्दानी भने बढाएका छन् । गत वर्षको तुलनामा यस वर्ष आठ दशमलव ९७ प्रतिशतले स्याउ उत्पादनमा ह्रास आए पनि गत वर्षको भन्दा यस वर्ष स्याउको बजारीकरणबाट रु १६ करोड ५३ लाख बढी आम्दानी बढेको कृषि तथा पशु विकास कार्यालयले जनाएको छ ।

यहाँ गत वर्ष यहाँ उत्पादन भएको स्थानीय र हाइब्रिड स्याउ गरी फार्म गेट औसत मूल्य प्रतिकिलो रु १५५ मा बिक्री भएकामा यस वर्ष प्रति किलो फार्म गेट मुल्य रु १८५ मा बिक्री हुँदा स्याउ बिक्रीबाट आम्दानी बढेको कृषि तथा पशु विकास कार्यालयका प्रमुख राजेश गुरुङले जानकारी दिनुभयो । उहाँ का अनुसार गत वर्षको स्याउको फार्म गेट मुल्यमा प्रतिकिलो रु ३० ले वृद्धि भएको हो । गत वर्ष मुस्ताङमा सात हजार ३२८ मेट्रिक टन स्याउ उत्पादन भएकामा यस वर्ष छ हजार ६८४ मेट्रिक टन स्याउ उत्पादन भएको छ । केन्द्रका अनुसार गत वर्षको तुलनामा यस वर्ष ६४४ मेट्रिक टन स्याउ फलेको हो ।

मुस्ताङमा गत वर्षको तुलनामा स्याउ उत्पादन दर घटे पनि उच्चघनत्व प्रविधिमा आधारित (हाइब्रिड) स्याउको उत्पादनमा भने कुनै असर नपुगेको

कार्यालय प्रमुख गुरुङको भनाइ छ । यहाँ गत वर्ष स्थानीय जातको स्याउ छ हजार ७८ मेट्रिक टन र हाइब्रिड स्याउ एक हजार २५० मेट्रिक टन उत्पादन भएको थियो । यस वर्ष स्थानीय जातको स्याउ पाँच हजार २५९ मेट्रिक टन र हाइब्रिड स्याउ एक हजार ४२४ मेट्रिक टन उत्पादन भएको छ । यहाँ गत वर्षको तुलनामा यस वर्ष स्थानीय स्याउमा ८१९ मेट्रिक टन कम फलेको छ भने हाइब्रिड स्याउ १७४ मेट्रिक टन बढी फलेको कार्यालय प्रमुख गुरुङको भनाइ छ ।

मुस्ताङमा यस वर्ष यहाँ उत्पादन भएको ९० प्रतिशत स्याउ जिल्ला बाहिर निर्यात हुँदा रु ९९ करोड २१ लाख ३३ हजार आम्दानी भएको जनाइएको छ । गत वर्ष यहाँ ९० प्रतिशत स्याउ जिल्ला बाहिर निर्यात हुँदा रु

८२ करोड ६८ लाख आम्दानी भएको थियो । गत वर्ष यहाँ स्थानीय स्याउ निर्यात हुँदा रु ६० करोड १८ लाख आम्दानी भएको थियो भने हाइब्रिड स्याउ निर्यात हुँदा रु २२ करोड २५ लाख पाँच हजार आम्दानी भएको थियो । यस वर्ष स्थानीय जातको स्याउ निर्यात गर्दा रु ७१ करोड ७३ हजार आम्दानी भएको थियो । कार्यालयको स्याउ तथ्याङ्कअनुसार गत वर्षभन्दा यस वर्ष स्थानीय स्याउ बिक्रीबाट रु १० करोड ८२ लाख र हाइब्रिड स्याउ बिक्रीबाट रु पाँच करोड ९५ लाख वृद्धि भएको छ ।

यहाँ बर्सेनि कृषि तथा पशु विकास कार्यालय, राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण परियोजना एकाइ, शीतोष्ण बागवानी विकास केन्द्र मार्फा र सम्बन्धित स्थानीय तहका कृषि प्राविधिक लगायतको

समन्वयमा माथिल्लो मुस्ताङ, मध्य मुस्ताङ र तल्लो मुस्ताङ क्षेत्रमा तीन भागमा विभाजन गरी स्याउको ऋप कटिङ विधिबाट धेरै फल्ने, मध्यम फल्ने र कम फल्ने स्याउ बगैँचाको उत्पादन लेखाजोखा गरिएको आधारमा उत्पादन र आम्दानी अनुमान गरिएको कार्यालय प्रमुख गुरुङले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार मुस्ताङमा उत्पादन भएको स्याउ ९० प्रतिशत जिल्ला बाहिर निर्यात भएको र १० प्रतिशत स्याउ जिल्लाभित्र भण्डारण र खपत भएको छ । मुस्ताङका पाँच स्थानीय तहमा गरी कूल ८९९ हेक्टर क्षेत्रफलमा स्याउखेती विस्तार गरिएकोमध्ये ६२७ हेक्टर क्षेत्रफलमा लगाइएको स्याउ बोटले उत्पादन दिने गरेको छ ।

त्यसमध्ये स्थानीय स्याउको

क्षेत्र ८३७ हेक्टरमध्ये ५७२ हेक्टरमा लगाइएको स्याउ बोटले उत्पादन दिने गरेको छ । यसैगरी ६२ हेक्टर क्षेत्रफलमा लगाइएको उच्चघनत्व प्रविधिमा आधारित (हाइब्रिड) स्याउ बगैँचामध्ये ५५ हेक्टर क्षेत्रफलमा लगाएको स्याउले उत्पादन दिने गरेको कृषि तथा पशु विकास कार्यालयले जनाएको छ ।यहाँ गत वर्षको तुलनामा यस वर्ष स्थानीयतर्फ सात हेक्टर र हाइब्रिडतर्फ दुई हेक्टर क्षेत्रफल विस्तार भएको थियो । मुस्ताङमा एक शुन्य छ प्रतिशतले स्थानीय स्याउ र १० प्रतिशतले हाइब्रिड स्याउको उत्पादनशील क्षेत्र विस्तार भएको कार्यालयले जनाएको छ ।

यहाँ गत वर्ष प्रतिहेक्टर उत्पादकत्व स्थानीय १० दशमलव ७४ मेट्रिक टन रहेकामा यस वर्ष घटेर प्रति हेक्टर उत्पादकत्व नौ दशमलव १९ प्रतिशत रहेको छ । यसैगरी गत वर्ष हाइब्रिड स्याउ प्रति हेक्टर उत्पादकत्व २५ मेट्रिकटन रहेको यस वर्ष २५ दशमलव ९० मेट्रिक टन प्रति हेक्टर उत्पादकत्व रहेको कार्यालय प्रमुख गुरुङले जानकारी दिनुभयो ।मुस्ताङका स्याउ किसानले स्थानीय जातका स्याउमा रेड डेलिसियस, रोयल डेलिसियस, गोल्डेन डेलिसियस, रिचारेड डेलिसियस र फुजी स्याउ उत्पादन गर्छन् । उच्चघनत्व प्रविधिको हाइब्रिड स्याउतर्फ गाला,रेड डेलिसियस, किङ्गरोट, जोना प्रिन्सलगायतका स्याउ उत्पादन हुने गरेको छ ।रासस

लेखनाथ । बेगनास तालमा

आउने स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटकको सर्ा दश वर्षयता घट्दो क्रममा देखिएपछि यहाँका पर्यटन तथा ढुङ्गा व्यवसायी चिन्तित बनेका छन् । पोखराको बैदामस्थित फेवातालमा आउने पर्यटक पनि बेगनास तालमा न्नून मात्रामा पुग्ने गरेपछि ढुङ्गा व्यवसायी सङ्कटमा परेका हुन् ।

सार्वजनिक बिदाका दिन बेगनास तालमा घुम्न आउने आन्तरिक पर्यटक केही मात्रामा

तालका ढुङ्गा व्यवसायी सोमराज कँडेलले गुनासो गर्नुभयो ।

बेगनास ताल ढुङ्गा व्यवसायी समितिका पूर्वअध्यक्ष ढकनाथ कँडेलले बेगनास तालमा आउने पर्यटक पनि बेगनास तालमा न्नुन मात्रामा पुग्ने गरेपछि ढुङ्गा व्यवसायी सङ्कटमा परेका हुन् ।

सार्वजनिक बिदाका दिन बेगनास तालमा घुम्न आउने आन्तरिक पर्यटक केही मात्रामा

पोखराको दोस्रो ठूलो बेगनास ३७३ हेक्टर क्षेत्रफलमा फैलिएको छ । यहाँ २८० वटा ढुङ्गा सञ्चालनमा छन् भने करिब २०० जना ढुङ्गा व्यवसायी छन् । “व्यवासयीले ढुङ्गाको पालो कुर्न एक साता पर्‍वन्तुपर्छ । महिनाको रु तीन हजारले परिवार कसरी चल्न सक्छ”, पूर्वअध्यक्ष कँडेलले प्रश्न गर्नुभयो ।

देखिए पनि विदेशी पर्यटक दुई-चार जना मात्र देखिने गरेका बेगनास तालमा ३७ वर्षदेखि ढुङ्गा व्यवसाय गर्दै आउनुभएका मेघनाथ तिवारी बताउनुभयो । विसं २०७२ को भूकम्पसँगै बेगनास तालमा आउने पर्यटकको सर्ा घट्दै गएको जनाउँदै उहाँले कोरोनाका साथै विभिन्न घटनाक्रम र सडकका कारण त्यो सर्ा बढ्न नसकेको धारणा राख्नुभयो । वर्षौंदेखि थला परेको ढुङ्गा व्यवसायमा पछिल्ला केही वर्षयता सुधार हुने आशा गरिए पनि मुग्लिङ-पोखरा, तालचोक-बेगनास सडक पुर्ननिर्माणका कारण यहाँ पुग्ने पर्यटकको सर्ा घटेको बेगनास

पर्यटक नौका विहार र माछाका परिकार खान पुग्ने गर्छन् । माछाका परिकारका लागि बेगनास ताल वर्षौंदेखि प्रसिद्ध मानिंदै आएको छ । “यतिबेला सबै ढुङ्गा सञ्चालनमा छैनन्, आलोपालो गरी चलाउने गरिएको छ”, ढुङ्गा व्यवसायी कँडेलले भन्नुभयो ।

पोखराको दोस्रो ठूलो बेगनास ३७३ हेक्टर क्षेत्रफलमा फैलिएको छ । यहाँ २८० वटा ढुङ्गा सञ्चालनमा छन् भने करिब २०० जना ढुङ्गा व्यवसायी छन् । “व्यवासयीले ढुङ्गाको पालो कुर्न एक साता पर्‍वन्तुपर्छ । महिनाको रु तीन हजारले परिवार कसरी चल्न सक्छ”, पूर्वअध्यक्ष कँडेलले प्रश्न गर्नुभयो ।बेगनास तालमा एक घण्टा

नौका विहार गरेबापत व्यवसायीले रु ७०० र पाइडलबोटको रु एक हजार ५०० लिने गरेका बेगसान ढुङ्गा व्यवसाय समितिका अध्यक्ष रिवराज कँडेलले जानकारी दिनुभयो । “तालमा तीनवटा मोटरबोट भए पनि ती मोटरबोट बराह मन्दिरमा जानआउनका लागि मात्र प्रयोग हुन्छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

ढुङ्गाबाट ताल वपरका जङ्गल, बेगनास तथा माफ्ठाना गाउँ,अन्नपूर्ण हिमशृंङ्ग ला, कालिकाको ठूलाकोट, तथा बेगनासको सुन्दरीडाँडाको मनोहर दृष्यावलोकन गर्न सकिन्छ । बेगनास तालमा विसं २०३७ देखि व्यावसायिक रूपमा ढुङ्गा सञ्चालन हुँदै आइएको हो । विसं २०५३ अघिसम्म गाउँगाउँमा सडक नखुल्दा यहाँका ढुङ्गा व्यवसायका साथै सवारीसाधनका रूपमा प्रयोग हुन्थ्यो । कास्कीको बेगनास, माफ्ठाना, सैम्राङ, भाचोक, मिजुरे र लमजुङको पर्यटकीय पसगाउँवासीले ढुङ्गामार्फत छोटे बाटोका रूपमा यो ताल प्रयोग गर्दै आएका अध्यक्ष कँडेल जानकारी दिनुभयो ।

बेगनास तालका होटल व्यवसायी सोमबहादुर लालचनका अनुसार पर्यटकको सर्ा दश वर्षदेखि घट्दै भएको छ । “सोही कारणले यहाँको पर्यटन व्यवसाय स्वदेशी पर्यटकले धानिएको छ । एक-दुई जना इजरायली पर्यटक गरिएको छ”, उनीहरूले पनि धेरै पैसा खर्च गर्दैनन्”, उहाँले भन्नुभयो ।पोखराको फेवातालमा आउने २५ प्रतिशत पर्यटक मात्र बेगनास तालमा पुग्ने गरेमा यहाँको पर्यटन व्यवसाय चलायमान हुने उहाँले विश्वास व्यक्त गर्नुभयो । “पर्यटकको पखौइमा कतिञ्जेल बस्ने हो”, लालचनले भन्नुभयो, “होटलका लागि पर्यटक खोज्दै बेगनास ताल आसपास आएर बस्नुपर्ने अवस्था छ ।”रासस

गुल्मी । जिल्लामा यस वर्ष रु २० करोडभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन भएको छ । गत वर्षको तुलनामा यस पटक जिल्लामा सुन्तलाको उत्पादन घटेको हो । गत वर्ष रु २४ करोड ५० लाखभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन भएकोमा यस पटक उत्पादन ३२ प्रतिशतले घटेको कृषि ज्ञान केन्द्रका सूचना अधिकारी टीकाराम न्यौपाने जानकारी दिनुभयो । जिल्लामा यस वर्ष रु २० करोड ६७ लाख ८४ हजारको सुन्तला उत्पादन भएको सूचना अधिकारी न्यौपानेले बताउनुभयो ।

सुन्तलाखेतीबाट मन्य आम्दानी गर्दै आएका यहाँका कृषकले यस पटक अपेक्षा गरेअनुसार सुन्तला उत्पादन नभएको बताएका छन् । सुन्तलाखेतीबाट यहाँका कतिपय कृषकले वार्षिक रु पाँच लाखभन्दा बढीको सुन्तला बिक्री गर्दै आइरहेका छन् । जिल्लामा उत्पादित सुन्तलामध्ये यस पटक रु दश करोड मूल्य बराबरको सुन्तला मात्र

जिल्ला बाहिर निर्यात हुने कार्यालयले जनाएको छ ।

गुल्मीबाट गत वर्ष रु १३ करोड बराबरको सुन्तला

जिल्ला बाहिर निर्यात भएको थियो ।

सुन्तलाको उत्पादन घट्नुमा बेमौसमी वर्षा,

कृषकहरूले बगैँचा व्यवस्थापनमा ध्यान नदिए, सानैमा फल भर्ने समस्या, रोग/किराको प्रकोप बढ्नु, सुन्तलालाई उचित मलखाद तथा सिँचाइ नहुनु, समयमा सुन्तलाको बोट काँटछाट नगर्नु जस्ता मुख्य कारण रहेको कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख नरेश धितालले जानकारी दिनुभएको छ ।

यहाँका कृषकहरूले परम्परागत रूपमा सुन्तलाखेती गर्दै आएका छन् । परम्परागत खेतीका कारण समय समयमा सुन्तलाका फैँद र जरा कुहिनै समस्याका कारण सुन्तलाको उत्पादनमा कमी आउँदै जान थालेको धुर्कोट गाउँपालिकाका-२ पिपलधाराका कृषक शिवलाल खनालले बताउनुभयो । सुन्तला बगैँचामा समयमै मलखादको व्यवस्थापन र सूक्ष्म तत्वको प्रयोग गर्नेहो भने उत्पादनमा वृद्धि हुने उहाँको भनाइ छ ।जिल्लामा अधिकांश कृषकहरूले सुन्तला बगैँचामा बिजु बिरुवाहरु रहेका छन् ।रासस

राष्ट्रिय सभा चुनावका लागि निर्वाचन कार्यक्रम स्वीकृत

दुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । राष्ट्रियसभा निर्वाचनका लागि निर्वाचन आयोगले निर्वाचन कार्यक्रम स्वीकृत गरेको छ ।

आयोगले स्वीकृत गरेको कार्यक्रमअनुसार पुस १९ गते बिहान १० बजेदेखि ११ वजेसम्म मतदाता नामावली प्रकाशन हुनेछ ।

मतदाता नामावली उपरको दाबी विरोध तथा निवेदन/उजुरी माथि छानबिन गरी पुस २२ गते ३ बजेदेखि ४ बजेसम्म अन्तिम मतदाता नामावली प्रकाशन हुनेछ ।

पुस २३ गते बिहान १० बजेदेखि दिउँसो ३ बजेसम्म उम्मेदवारको मनोनयन पत्र दर्ता गर्ने कार्यक्रम छ । पुस २४ गते बिहान १० बजेदेखि दिउँसो ४ बजेसम्म उम्मेदवारको विरोधमा उजुरी दिने, पुस २७ गते बिहान १० बजेदेखि दिउँसो १ बजेसम्म उम्मेदवारले नाम फिर्ता लिने र

दिउँसो १ बजेदेखि २ बजेसम्म उम्मेदवारको अन्तिम नामावली प्रकाशन गर्ने कार्यक्रम छ ।

पुस २८ गते बिहान १० बजेदेखि दिउँसो १ बजेसम्म उम्मेदवारलाई निर्वाचन चिन्ह सम्बन्धित निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयबाट प्रदान गरिने छ ।

माघ ११ गते बिहान ९ बजेदेखि दिउँसो ३ बजेसम्म सम्बन्धित मतदान केन्द्रमा मतदान हुने गरी निर्वाचन कार्यक्रम

स्वीकृत भएको छ ।

फागुन २० गते राष्ट्रिय सभाका १९ जना सदस्यको कार्यकाल सकिँदै छ । कार्यकाल सकिन लागेकामध्ये बामदेव गौतम राष्ट्रपतिबाट मनोनीत हुन् । बाँकी १८ पदका लागि निर्वाचन हुन लागेको हो ।

कोशी प्रदेशबाट तीन, मधेशबाट चार, बागमती, गण्डकी, कर्णाली र सुदूरपश्चिमबाट दुई/दुई, लुम्बिनीबाट तीन सदस्य निर्वाचित हुने छन् ।

नक्कली नोटसहित तीन जना पक्राउ

दुडे समाचारदाता

रौतहट । रौतहटमा एक हजार रुपैयाँको नेपाली रुपैयाँका नक्कली नोटसहित तीन जना पक्राउ परेका छन् ।

प्रहरी चौकी मठिया, महुलिया तथा सशस्त्र प्रहरी बल नेपाल बोर्डर आउटपोस्ट मठियाबाट खटिएको टोलीले रौतहट ईशानाथ नगरपालिका -४ लत्वरी टोलमा भारतबाट नेपाल आउँदै गरेको बि आर ०५ एटि ०९८३ नम्बरको मोटरसाइकल चेकजाँच गर्न खोज्दा नक्कली

नोटसहित एक भारतीय र दुई नेपाली गरी तीन जना पक्राउ परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरीक्षक विष्णुप्रदीप बस्यालले जानकारी दिए ।

रौतहट प्रहरीले मोटरसाइकल रोक्न खोज्दा मोटरसाइकल छाडेर नक्कली नोट खेतमा फाल्दै तीनै जना भाग्न खोज्दा प्रहरीले पक्राउ गरेको उनले बताए । उनीहरूले खेतमा फालेका एक हजार दरका एक सय १८ थान नक्कली नोट रौतहट प्रहरीले बरामद गरेको छ ।

पक्राउ पर्नेमा रौतहट देवाही गोनाही-४ का रामबाबु पटेलका २१ वर्षीय छोरा गेमालाल पटेल, सोही ठाउँका सोमालाल राउतका २० वर्षीय छोरा अजय पटेल र भारतको पूर्वी चम्पारण चैतपुर-२ का वीरन्द्र सिंहका २३ वर्षीय छोरा जयप्रकाश कुमार रहेको प्रवक्ता बस्यालले बताए ।

उनीहरूको साथबाट तीन थान मोबाइलसमेत बरामद गरिएको छ । सो घटना सम्बन्धमा अनुसन्धान भइरहेको रौतहट प्रहरीले जनाएको छ ।

भन्सारले चार महिनामा उठायो ३३ अर्ब राजश्व

दुडे समाचारदाता

वीरगञ्ज । चालु आर्थिक वर्षको प्रथम चार महिनामा पाँच प्रकारका पेट्रोलियम पदार्थको आयातबाट २२ अर्ब ९० करोड रुपैयाँ र यातायातका साधन एवं तिनका पार्टपुर्जाबाट १० अर्ब १० करोड रुपैयाँ राजश्व उठाएको वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयले जनाएको छ ।

कार्यालयले चालु आवको चार महिनामा फलाम तथा फलामबाट बनेका सामानबाट चार अर्ब ५८ करोड रुपैयाँ, कपडाबाट चार अर्ब २५

करोड रुपैयाँ, मेसिनरी तथा पार्टपुर्जाको आयातबाट तीन अर्ब १७ करोड रुपैयाँ राजश्व संकलन गरिएको छ ।

इलेक्ट्रिक मेसिनरी, उपकरण र तिनका पार्टपुर्जा आयातबाट तीन अर्ब सात करोड रुपैयाँ राजश्व संकलन गरेको छ । चालु आर्थिक वर्षको चार महिनामा वीरगञ्जबाट दुई खर्ब ८४ अर्ब ८९ करोड रुपैयाँ मूल्य बराबरका वस्तु आयात भएका छन् । कार्यालयले चालु आर्थिक वर्षमा ७५ अर्ब ५९ करोड रुपैयाँ राजश्व संकलन गरेको जनाएको छ ।

विदेशी नागरिकमाथि निगरानी बढाउन निर्देशन

दुडे समाचारदाता

राजविराज । सीमानाकाबाट अवैध रूपमा विदेशी नागरिक प्रवेश गर्नसक्ने भन्दै निगरानी बढाउन जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीले स्थानीय प्रहरीलाई निर्देशन दिएको छ ।

जिल्ला प्रशासन कार्यालयले बुधबार सूचना जारी गर्दै खुला सीमानाकामा सुक्ष्म रूपमा जाँच गर्न निर्देशन दिएको छ । सूचनामा ७८ किलोमिटर सीमानाकाबाट अनुमति लिएर आए/नआएका विदेशी नागरिकलाई पहिचान खुल्ने नागरिकता तथा अन्य परिचयपत्रका आधारमा अभिलेख राखेर आवतजावत गर्ने व्यवस्था मिलाउन नेपाल र सशस्त्र प्रहरीलाई भनिएको छ ।

जिल्लामा रहेका विदेशी नागरिकले कानुनविपरीत गर्नसक्ने गतिविधिलाई निरन्तर निगरानीका लागि सघन रूपमा सुरक्षा गस्ती गर्न, लुकिछिपी बसेका विदेशी नागरिकको सूचना संकलन गरी

कानुनी दायरामा ल्याउन पनि सुरक्षाकर्मी परिचालन गर्न निर्देशन दिइएको छ ।

स्थानीयसँग पनि विद्यालयमा कुनै किसिमको शंकास्पद विद्यार्थी पढाईको बहानामा भर्ना हुन आउँदा प्रहरीमा जानकारी गराउन, स्थानीय तहलाई विदेशी नागरिक कानुनविपरीत प्रवेश गर्नसक्ने विषयमा जनचेतनाका कार्यक्रम गर्न प्रशासनले आग्रह गरेको छ ।

होटल व्यवसायीलाई बास बस्न आउने सम्पूर्ण अगन्तुकसँग परिचय खुल्ने कागजात लिएर मात्र बास बस्न दिने व्यवस्था मिलाउन, विदेशी धर्मको प्रचारप्रसार तथा धर्मविरोधी गतिविधि देखिएर सूचना दिनका लागि राजनीतिक दल, नागरिक अगुवा, जनप्रतिनिधि, समाजसेवी र स्थानीयसँग आग्रह गरिएको छ । विदेशी नागरिकबाट हुनसक्ने कानुन विपरीतका गतिविधिबारे सूचना सम्प्रेषणका लागि सबैमा आग्रह गरिएको छ ।

‘सभापतिमा म पनि लड्छु’

महाधिवेशनमा सभापतिमा प्रतिस्पर्धा गर्न तयार रहेको बताएका छन् । तर पार्टीलाई एकतावद्ध बनाउन सकिने हो भने सभापति पद निर्विरोध बनाउनुपर्ने उनको धारणा छ ।

दुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम ।

नेपाली कांग्रेसका पूर्वउपसभापति विमलेन्द्र निधिले आगामी १५ औँ महाधिवेशनमा सभापतिमा प्रतिस्पर्धा गर्न तयार रहेको बताएका छन् । तर पार्टीलाई एकतावद्ध बनाउन सकिने हो भने सभापति पद निर्विरोध बनाउनुपर्ने उनको धारणा छ ।

डेढ महिनादेखि चलिँरहेको आन्तरिक बहसपछि कांग्रेसले पुस २६-२८ गते काठमाडौँमा महाधिवेशन गर्ने निर्णय गरिसकेको छ । निधि यसअघि चुनावअघि महाधिवेशन गर्ने नहुने पक्षमा थिए । तर सभापति शेरबहादुर देउवा र कार्यवाहक सभापति पूर्णबहादुर खड्कासँगको छलफलपछि उनी र उनको समूह पनि पुसमै महाधिवेशन गर्न सहमत भएको बताए ।

“महाधिवेशन गर्ने निर्णय सर्वसम्मत भइसकेपछि अब हुँदैन भन्न मिल्दैन,” निधिले भने । उनको नेतृत्वमा रहेको समूह

अहिले करिब ९० जनासम्म पुगेको छ र सभापति पदमा उम्मेदवारी दिने वा नदिने बारे छिट्टै निर्णय हुने उनले बताए ।

निधिले पार्टीभित्रका केही नेताहरूले सभापति देउवालाई नै सक्रिय गराउँदै महाधिवेशन पुसमै गर्न दबाव दिएको दाबी गरे । “एकातिर देउवाजीलाई हटाउनुपर्छ भन्छन्, अर्कातिर उहाँकै आशीर्वाद खोज्छन्,” उनले कटाक्ष गरे ।

उनका अनुसार शशांक कोइराला, प्रकाशमान सिंह, कृष्णप्रसाद सिटौला, प्रकाशशरण महत, विजय गच्छदार, ज्ञानेन्द्रबहादुर

काकीलगायत नेताहरू समूहमा जोडिँदै आएका छन् ।

निधिले कांग्रेसले संविधान र लोकतन्त्र जोगाउने नेतृत्व दिनुपर्ने समय आएको बताएका छन् । “व्यक्तिमुखी प्रचार होइन, सहमतिको नेतृत्व चाहिँएको बेला हो । सभापति निर्विरोध बने राम्रो हुन्छ, नभए प्रतिस्पर्धा गर्नु” उनले भने ।

विशेष महाधिवेशनबारे उनले भने, “केन्द्रीय समितिले नियमित महाधिवेशनको कार्यतालिका सर्वसम्मतिले पास गरिसकेको छ, विशेष महाधिवेशनको औचित्य सकिएको छ ।”

जनस्वराज पार्टीले मान्यता नपाएपछि सर्वोदय पार्टी दर्ता

दुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । जनमत पार्टी छोडेकाहरूले गठन गरेको ‘जनस्वराज’ पार्टीलाई अदालतले मान्यता नदिएपछि नाम परिवर्तन गरेर निर्वाचन आयोगमा दल दर्ता गरिएको छ ।

दीपक कुमार साहको नेतृत्वमा ‘सर्वोदय’ नाम राखेर

निर्वाचन आयोगमा दल दर्ता गरिएको छ ।

जनमतका उपाध्यक्ष एवं अनुशासन समिति संयोजक समेत रहेका साहलाई जनमतले अनुशासनको कारबाही गरेपछि जनस्वराज पार्टी गठन गरेका

थिए ।

जनमतले कारबाही गरेका र उक्त पार्टी परित्याग गरेकाहरूले गठन गरेको दललाई मान्यता नदिन माग गर्दै जनमतका अध्यक्ष डा. सिक्रे राउत अदालत गएका थिए । अदालतले जनस्वराजलाई मान्यता दिएन ।

मान्यता दिएको जनमतले

नदिएपछि साहले पार्टीको नाम परिवर्तन गरेर निर्वाचन आयोगमा सर्वोदय पार्टीको नामबाट दल दर्ता गरेका हुन् ।

नवगठित सर्वोदय पार्टीको अध्यक्ष साह नै छन् भने चुनाव चिह्न ‘मकैको घोगा’ राखिएको छ ।

एचआईभी संक्रमित बढ्यो

सञ्जय मिश्र

रौतहट । रौतहट जिल्लामा एचआईभी संक्रमितहरूको संख्या अकल्पनीय रूपमा बढ्दै गएको पाइएको छ । जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयका अनुसार हालसम्म जिल्लाभर ५२२ जनामा एचआईभी संक्रमण पुष्टि भएको छ । तीमध्ये ३२१ पुरुष, १७९ महिला तथा १८ वर्षमुनिका २२ बालबालिका छन् । बालबालिकामध्ये १३ पुरुष र ९ महिला रहेका छन् । क्षयकुष्ठ तथा एचआईभी फोकल पर्सन राजकुमार साहका अनुसार संक्रमित मध्ये ४२० जनाले मात्र नियमित रूपमा औषधि सेवन गरिरहेका छन् । बाँकीले उपचार निरन्तरता नदिवुन अझै द्रुतले जोखिमका रूपमा देखिएको उनको भनाई रहेको छ ।

गत आर्थिक वर्षमा रौतहटमा ४७४ संक्रमित मात्र थिए । सोभन्दा अघिल्लो वर्ष ३३२ संक्रमित रहेका थिए । तर, एक वर्षमै १४२ जना नयाँ संक्रमित थपिनु आफैँमा भयावह संकेत भएको स्वास्थ्यकर्मीहरू बताउँछन् ।

खुला सीमा र जोखिमयुक्त व्यवहार प्रमुख कारण सूर्या अस्पताल, बिराजका वरिष्ठ डाक्टर सरोज कुमार सिंहका अनुसार

भारतसँगको खुला सीमा र दोहोरो आवत-जावतले जोखिम अझ बढाएको छ ।

उनका अनुसार जोखिमयुक्त यौन सम्पर्क, मानव तस्करी तथा सेक्सवर्क गतिविधि,

सुरक्षित यौन व्यवहारबारे अपर्याप्त जानकारी, कण्डोम प्रयोगको कमीजस्ता कारणले संक्रमण तीव्र गतिमा बढिरहेको छ ।

ग्रामीण बस्तीमा परीक्षण सहज नहुनु अर्को चुनौती ग्रामीण तथा टाढाका बस्तीमा परीक्षण सेवा सहज नपाइने, डर-लाज,

सामाजिक कलंक र परीक्षणबारे सचेतना नहुँदा धेरैले समयमै परीक्षण गराउनु छैन ।

यसले घटना पहिचान ढिलो हुने र संक्रमण समुदायमै फैलिने खतरालाई तीव्र बनाइरहेको छ ।

वैदेशिक रोजगारबाट फर्किनेमा पनि जोखिम बढी रौतहटबाट भारत तथा तेस्रो मुलुकमा द्रुतले संख्यामा श्रमिक जान्छन् ।

डाक्टर सिंहका अनुसार धेरैजसो संक्रमण विदेशमा जोखिमयुक्त सम्पर्कबाट लिएर फर्किने सम्भावना पनि उच्च छ ।

रौतहटमा अत्यधिक नदेखिए पनि साभ्रा सुई-सिरिन्ज प्रयोगले संक्रमण फैल्ने जोखिम रहन्छ ।

त्यस्तै संक्रमितहरूमा रोग लुकाउने प्रवृत्तिले उपचारबाट टाढा राख्ने, औषधि अनियमित गर्ने समस्या थपिएको डाक्टर सिंह बताउँछन् ।

अज्ञानता, परीक्षणबाट टाढिने, कलंकको डरका कारण पति-पत्नीबीच नै अनजानेमा संक्रमण सर्ने उदाहरणहरू बढी देखिएको स्वास्थ्यकर्मीहरूको अनुभव छ ।

सरकारका तीन तहलाई कडा नीति ल्याउन विशेषज्ञको आग्रह रौतहटमा वर्षौंपिच्छे बढ्दो एचआईभी संक्रमण रोकथामका लागि संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार सबैले आक्रामक कार्यक्रम,

सहज परीक्षण सेवा, जागरण अभियान र निःसंकोच उपचार वातावरण सुनिश्चित गर्नुपर्ने आवश्यकता स्वास्थ्यकर्मीहरूले जोड दिएका छन् ।

रौतहटमा संक्रमण नियन्त्रणका चुनौती जटिल बन्दै जाँदा स्थानीय तथा स्वास्थ्य निकायले समयमै कडा कदम नवाले आगामी दिनमा अवस्था थप गम्भीर बन्न सक्ने चेतावनी विशेषज्ञहरूले दिएका छन् ।

गाडी दुर्घटना, सात जना घाइते

दुडे समाचारदाता

रौतहट । रौतहटमा सवारी दुर्घटनामा ७ जना घाइते भएका छन् । रौतहटको माधवनारायण नगरपालिका -३ स्थित गौर चन्द्रनिगाहपुर सडक खण्डमा चन्द्रनिगाहपुरबाट गौरतर्फ जाँदै गरेको प्र २-०३-००१ ह १०७४ नम्बरको इ-रिक्सा र विपरीत दिशाबाट आउँदै गरेको बीआर ०६ जीजी ५४०४ नम्बरको पिकअप गाडी बुधवार दिउँसो एकआपसमा

चौकी सुकदेवचोकको नियन्त्रणमा रहेको उनले बताए । दुर्घटनामा इ-रिक्सा चालक रौतहटको यमुनामाई गाउँपालिका -४ सरुआठका ३४ बर्षीय जमसेद आलमको दुबै हात, दुवै खुट्टामा र टाउकोमा चोट लागेको छ । नेपाल तराई अस्पताल सुकदेवचोकमा उनीहरूको उपचार भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटले जनाएको छ ।

इ-रिक्सामा सवार सर्लाही

ठक्कर खाँदा ७ जना घाइते भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरीक्षक विष्णुप्रदीप बस्यालले जानकारी दिए ।

पिकअप चालक भारत बिहारको सीतामढी जिल्ला डुमरा बडहरवाका राम सेवक साहको छोरा ३१ बर्षीय सन्तोषकुमार साहलाई पक्राउ गरी कारबाहीका लागि इलाका प्रहरी कार्यालय गरुडा पठाइएको छ । दुवै सवारी साधन प्रहरी

बरहथवा -२ स्थित हजूरिया टोलका नागेन्द्र बैठाको २७ वर्षीया श्रीमती रिंकु बैठा, उनको ५ वर्षीया छोरी अन्निय बैठा, ३ वर्षीया छोरा आयुष बैठा, डेढ बर्षीय छोरा रोमन बैठा र रौतहटको माधवनारायण नगरपालिका संखुअवाका दिनेश बैठाको २० बर्षीय छोरा रामविशवास बैठा घाइते भएको र सबैको शिवदशन अस्पताल सुकदेवचोकमा उपचार भइरहेको प्रवक्ता बस्यालले बताए ।

दुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । “अपांगता समावेशी समाजको प्रवर्द्धन: सामाजिक उन्नतिको संवर्द्धन” मूल नारासहित जनकपुरधाममा ३४ औँ अन्तर्राष्ट्रिय अपांगता दिवस विभिन्न कार्यक्रमहरूको आयोजना गरी मनाइएको छ ।

अपांगता समाज जनकपुरधाम र नेपाल अपांग समाज मधेश प्रदेशको आयोजनामा भएको प्रभात फेरि कार्यक्रममा अपांगता भएका व्यक्तिहरू सहभागी रहनुभएको थियो । जनकपुरधामको बाह्र विधा रंगभूमि मैदानबाट बाजागाजासहित शुरु भएको प्रभात च्याली नगरको विभिन्न भागको परिक्रमा गरी

सम्पन्न भएको थियो ।

अष्ट्रेलियन एड, सिविएम ग्लोबल, वर्ल्ड भिजन सहितका संस्थाहरूको सहयोगमा भएको कार्यक्रममा अपांगता भएकाहरूलाई विभिन्न प्रकारका सहयोगी सामग्रीहरू वितरण गरिएको छ । त्यस अवसरमा जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाका उपप्रमुख किशोरी साहले अपांगता भएकाहरूलाई हवील चीयर, ड्राई साइकल, वैशाखी तथा छडी वितरण गरेको थियो ।

उक्त कार्यक्रममा सहभागीहरूले तीनै तहका सरकारले नयाँ संरचनाको निर्माण गर्दा अपांगतामैत्री संरचनाको निर्माण हुनुपर्ने र पुराना संरचनाहरूको मर्ममत वा पुर्ननिर्माण गर्दा

अपांगमैत्री बनाउनुपर्ने धारणा राखे । कार्यक्रममा बोल्दै जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाका उपप्रमुख किशोरी साहले अपांगता भएकाहरूको वर्गीकरण तथा परिचयपत्र वितरणमा गर्ने काम गर्दै आएको तर ठोस काम गर्न नसकेको स्वीकार गरे ।

उक्त कार्यक्रममा आयोजित हाजिरी जवाफ प्रतियोगितामा विजयीहरूलाई पुरस्कृत गरिएको थियो । अपांग अपांगता भएका जनकपुरधामका अध्यक्ष शत्रुघनलाल कर्णको अध्यक्षतामा भएको सो कार्यक्रममा समाजका प्रदेश अध्यक्ष किरण पासवानले मधेश प्रदेशमा ९० हजार ४ सय अपांगता भएका व्यक्तिमध्ये ४१ प्रतिशत महिला र ५९ प्रतिशत पुरुष रहेको जानकारी दिए ।